

‘CORTUL ÎNTÂLNIRII’

LUDOVIC ROUGÉ

”Domnul a vorbit lui Moise și a zis: ‘Vorbește copiilor lui Israel să-Mi aducă un dar; să-l primiți pentru Mine de la orice om care-l va da cu tragere de inimă. Iată ce veți primi de la ei ca dar: aur, argint și aramă; materii vopsite în albastru, purpuriu, cârmâziu, pânză de in subțire și păr de capră; piei de berbeci vopsite în roșu și piei de vițel de mare; lemn de salcâm; untdelemn pentru sfeșnic, mirodenii pentru untdelemnul ungerii și pentru tămâia mirositoare; pietre de onix și alte pietre pentru efoda și pieptar.

Să-Mi facă un Locaș Sfânt, și Eu voi locui în mijlocul lor. Să faceți Cortul și toate vasele lui după chipul pe care ți-l voi arăta’.”

Edition: ANJC Productions –Octobre 2011

ISBN 978-2-35194-015-0 / EAN 9782351940150

Le Code de la propriété intellectuelle interdit les copies ou reproduction destinées à une utilisation collective.
Articles L335-2 et suivants du Code de la propriété intellectuelle.

Mulumiri

Il laud pe Domnul Iisus pentru inspiratia Sa. Lui sa-I fie data toata slava pentru ca El este autorul adevarat al acestei carti. Lui singur sa-I fie data toata Gloria!

Tin sa multumesc sotiei mele si copiilor mei pentru tot sprijinul lor si toata incurajarea lor. Multumesc, in acelasi timp, si prietenului meu Jean pentru ajutorul lui in rugaciune si pentru pretioasele sale sfaturi.

Mulumesc, in sfarsit, fratelui meu Shora Kuetu care m-a incurajat sa scriu aceasta carte.

Il binecuvantez pe Iesua ca am putut intalni un adevarat om al Lui, apostol si profet din vremea noastra.

Prefata

Cand am auzit ca Ludovic invata despre Cortul Intalnirii pentru prima data, in timpul unui seminar din adunarea din orasul Savigny despre orz, Domnul m-a convins de indata ca aceasta invatatura va face mult bine multor sfinti.

Intr-adevar, legea lui Moise era umbra Mesiei si sa intelegem ca cortul intalnirii pentru un copil al Domnului inseamna cuprinderea profunzimii lucrarii mantuirii.

Cred ca fratele si prietenul meu Ludovic este un instrument ridicat de Domnul pentru Franta ca sa le aduca lamuriri copiilor lui Dumnezeu. Va recomand aceasta carte ca sa intelegeti misterul lui Dumnezeu/Yaue privind Biserica.

Fie ca sfintii din toata francofonia sa se ridice si sa raspunda in sfarsit chemarii Domnului pentru ca timpurile sunt rele.

Shora Kuetu

CUPRINS

Introducere.....	4
Ansamblul Cortului Intalnirii.....	6
Intrarea in sanctuar.....	11
Altarul de arama.....	16
Ligheanul de purificare.....	18
Locul Sfant si Sfanta Sfintelor.....	19
Pielea de delfin.....	20
Pieile de berbeci.....	21
Firele de par de capra.....	21
Covorul imparatesc.....	22
Corul Marturiei.....	24
Locul Sfant.....	27
Sfesnicul.....	27
Masa pâinilor de propunere.....	29
Altarul cu parfumuri (Exod 30: 1-10).....	30
Sfânta Sfintelor.....	32
Chivotul marturiei.....	34
Masa legii, mana si toiagul lui Aaron.....	34
Concluzie.....	37

INTRODUCERE

Multe invataturi au aparut deja in ce priveste acest subiect, dar cunoastem noi oare adevarata profunzime duhovniceasca ascunsa in spatele Cortului Intalnirii?

Din chiar modul construirii lui vedem ca nimic din ce-i uman n-a stat la baza lui. Mai intai, planul acestui edificiu a fost dezvaluit de Insusi Domnul Yaue/ Ieșualui Moise.

Alegerea materialelor necesare, amplasarea lor, ritualurile, punerea in functiune a serviciului religios, numirea levitilor si a sacrificatorilor/preotilor, consacrarea lor, jertfele ce trebuiau consumate pe altar, sarbatorile ce se derulau cu acea ocazie; totul a trebuit sa fie pregatit cat mai meticulos de catre Dumnezeu nostru. Cel vesnic a comunicat chiar si cele mai mici amanunte necesare ridicarii cortului. Moise i-a convocat pe toti oamenii priceputi ca sa faca ceea ce Domnul i-a ordonat:

Exod 35: 1-19: ” *Moise a strâns toată adunarea copiilor lui Israel și le-a zis: ‘Iată lucrurile pe care a poruncit Domnul să le faceți: 6 zile să lucrați, dar ziua a-7-a să vă fie sfântă; acesta este Sabatul, ziua de odihnă, închinată Domnului. Cine va face vreo lucrare în ziua aceea să fie pedepsit cu moartea. Să n-aprinzi foc, în niciuna din locuințele voastre, în ziua Sabatului.’ Moise a vorbit întregii adunări a copiilor lui Israel și a zis: ‘Iată ce a poruncit Domnul. Luați din ce aveți și aduceți un prinos Domnului. – Fiecare să aducă prinos Domnului ce-l lasă inima: aur, argint și aramă; materii vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu, în subțire și păr de capră; piei de berbeci vopsite în roșu și piei de vițel de mare; lemn de salcâm, untdelemn pentru sfeșnic, mirodenii pentru untdelemnul ungerii și pentru tămâia mirositoare; pietre de onix și alte pietre pentru împodobirea efodului și a pieptarului. – Toți cei iscusiți dintre voi să vină și să facă tot ce a poruncit Domnul: Locașul, Cortul și acoperișul lui, copcile, scândurile, drugii, stâlpii și picioarele lui; chivotul și drugii lui, capacul ispășirii și perdeaua dinăuntru pentru acoperirea chivotului, masa și drugii ei, cu toate uneltele ei, și pâinile pentru punerea înaintea Domnului; sfeșnicul cu uneltele lui, candelile lui și untdelemnul pentru sfeșnic; altarul pentru tămâie și drugii lui, untdelemnul pentru ungere și tămâia mirositoare, și perdeaua ușii de afară de la intrarea Cortului; altarul pentru arderile de tot, grătarul lui de aramă, drugii lui și toate uneltele lui, ligheanul cu piciorul lui, pânzele curții, stâlpii ei, picioarele ei și perdeaua de la poarta curții; țărșii Cortului, țărșii curții și funiile lor; veșmintele preoțești pentru slujba Sfântului Locaș, veșmintele sfinte ale preotului Aaron și veșmintele fiilor lui pentru slujbele sacerdotale/preoțești.’*

O sa vedem mai tarziu in detaliu toate aceste elemente ce formau locasul sfant. Dar inainte de asta, trebuie sa ne punem urmatoarea intrebare: de ce a vrut Dumnezeu/Yaue ca poporul Lui sa construiasca aceasta locuinta?

Mai intai de toate, trebuie sa stim ca Domnul este un Dumnezeu care se dezvaluie.

Nu ne putem apropia de Dumnezeu prin cunostinta, ci prin revelatie, prin dezvaluirea Sa personala fiecaruia dintre noi si asa a fost inca de la inceputul creatiei, cand Abel si-a oferit jertfa lui Dumnezeu. Ea a fost placuta Tatalui pentru ca aceasta i-a fost dezvaluita lui Abel de Insusi Domnul Yaue in Persoana lui Iisus. (in trecut Duhul Sfânt nu locuia in om, Domnul apareca ca Ingerul Domnului, Melkisedec-n.tr.) Cain a preferat sa-i aduca Domnului ca sacrificiu roada lucrului sau in loc sa primeasca revelatia a ceea ce dorea Dumnezeu (Geneza 4: 1-4).[Cain n-a avut revelatia de-a oferi ce-i mai bun lui Dumnezeu precum Abel, care a jertfit ‘cei mai grasi’ miei; in schimb el a dat doar ‘cateva fructe’-n.tr.]

In schimb, Iisus Insusi i-a raspuns satanei in desert ca ‘*omul nu va trai doar din paine, ci din orice cuvânt ce iese din gura lui Dumnezeu.*’ (Matei 4: 4). Cuvantul ‘cuvânt’ in greceste semnifica ‘Cuvânt iesit din gura’.

In Matei 4, Iisus a trebuit sa treaca prin testul confruntarii cu satan pentru a restaura ceea ce primul Adam pierduse.

Intr-adevar, vedem in Geneza 3:1-7 ca diavolul i-a dus in ispita pe Adam si Eva prin cunostinta , pentru ca el le-a zis: “*Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii: ‘Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: <Să nu mâncați din toți pomii din grădină>?’ Femeia a răspuns șarpelui: ‘Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină. Dar despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: <Să nu mâncați din el și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți.>’ Atunci șarpele a zis femeii: ‘Hotărât, că nu veți muri, dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul.’” Geneza 3: 1-5*

Cel Vesnic pusese 2 arbori in gradina Eden: arborele vietii si arborele cunostiintei binelui si raului. El le-a interzis sa guste din arborele cunostintei, pentru ca trebuiau sa se hraneasca din dezvaluirea lui Dumnezeu.

Inainte de cadere, este scris ca ‘*erau amândoi goi și nu le era rușine.*” Geneza 2: 25. De ce nu le era rusine? Pentru ca erau inocenti (prima dispensiune: inocenta).

Doar dupa cadere ei si-au dat seama ca erau goi (Geneza 3:7).

Arborele cunostintei ne face sa fim constienti de noi insine si ne opreste cunoasterea lui Dumnezeu. In desert, Iisus a fost ispitit de diavol la sfaristul postului lui de 40 de zile.

Acesta din urma L-a infruntat de Domnul prin acelasi procedeu.

Satan cunoaste Cuvantul lui Dumnezeu prin Logos (vorba, propunere, discurs), dar Domnul este Cuvantul (Geneza 1: 3 si Ioan 1: 1-18).

In acelasi fel cum S-a dezvaluit lumii cand era printre noi, tot asa El vrea si azi sa ni se dezvaluie prin Duhul Lui.

“Iisus a luat din nou cuvântul și i-a zis: ‘Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.’” Matei 16: 17

Taina lui Hristos “n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum sfinților apostoli și proroci ai lui Hristos, prin Duhul.” Efeseni 3: 5

“Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!” 1 Petru 1: 5

“Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri, pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia prin Duhul Sfânt trimis din cer și în care chiar îngerii doresc să privească.” 1 Petru 1: 12

Nu suntem chemati sa-L intelegem pe Dumnezeu. Nu ne putem apropia de El prin cunostinta, ci prin revelatie. Dumnezeu trebuie si vrea sa ni se dezvaluie si o va face prin Duhul Sfânt.

Planul de construire a templului i- a fost dezvaluit de Dumnezeu lui David chiar, dar abia sub Solomon a fost construit. Tot asa, lui Moise i-au fost revelate/dezvaluite Legea si Cortul.

Astazi, Duhul Sfânt e acela care ne dezvaluie usa duhovniceasca a acestui cort.

El e reprezentarea perfecta a aceluia care exista in cer (Apocalipsa 8: 1-5; 11: 19; 16: 1 si Ezechiel cap.40 si cap.44) si va invit sa-l descoperim impreuna.

Ansamblul Cortului Intalnirii

Gasim descrierea cortului in cartea Exodului din cap. 25 pana la cap. 27.

Aceasta marturie a Celui Vesnic, mai precis cortul intalnirii incepe cu chivotul (numit si ‘arca legamantului’ in evreieste) care era plasat in Sfinta Sfintelor si se termina in parvis. Revelatia ofrandelor levitice (Levetic cap. 1 pana la 5) urmeaza aceeasi ordine: mai intai cerintele sfinteniei lui Dumnezeu, apoi nevoile personale ale pacatosului.

Astfel, Dumnezeu incepe sa dezvaluie ceea ce priveste Persoana Sa inainte de-a merge la intalnirea cu omul. El vrea sa se dezvaluie pe El si nu umanismul nostru, nu bunatatea noastra sau inteligenta noastra. Biblia, in Romani 3: 23, ne zice ca *“toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.”* Omul nu e centrul Bibliei, ci Dumnezeu.

Tema recurenta (ce apare des) in Cuvant este: ‘mantierea lui Dumnezeu pentru umanitate’. Aceasta mantuire este in Iisus-Hristos (Ioan 3: 16).

El S-a dezvaluit in toata plenitudinea noua crestinilor si in mod progresiv sub vechiul legamant pana la venirea Sa pe acest Pamant. Profetii au vrut *“Ei cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în vedere Duhul lui Hristos, care era în ei, când vestea mai dinainte patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate.”* 1 Petru 1: 11, dar n-au putut-o obtine pentru ca aceasta dezvaluire ne-a fost rezervata noua (versetul 12).

In acelasi fel, nu putem intelege realitatile duhovnicesti ale acestui cort decat in lumina noului legamant (Evrei 9 si 12: 24).

In vs. 8 din cap. 25 din cartea Exod, este scris:” *Să-Mi faci un Locaș Sfânt, și Eu voi locui în mijlocul lor.*” In schimb, ce ne zice Pavel in 2 Corinteni 6: 16? *“Cum se împacă templul lui Dumnezeu cu idoli? Căci noi suntem templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: ‘Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu’.”*

Este scris deasemenea in Efeseni 2: 19-22 *“Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu, fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Iisus Hristos. În El toată clădirea, bine încheagată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un locaș al lui Dumnezeu, prin Duhul.”*

CORTUL ÎNTĂLNIRII

Efeseni 3: 1-6 *“Iată de ce eu, Pavel, întemnițatul lui Iisus Hristos pentru voi, Neamurilor... Dacă cel puțin ați auzit de isprăvnicia [dispensatia/acordarea în greaca] harului lui Dumnezeu care mi-a fost dată față de voi. Prin descoperire dumnezeiască am luat cunoștință de taina aceasta despre care v-am scris în puține cuvinte. Citindu-le, vă puteți închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos, care n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum sfinților apostoli și proroci ai lui Hristos, prin Duhul. Că, adică, Neamurile [paganii în ebraica] sunt împreună moștenitoare cu noi, alcătuiesc un singur trup cu noi și iau parte cu noi la aceeași făgăduință în Hristos Iisus, prin Evanghelia aceea.”*

Cuvantul ‘templu’ în greaca se zice ‘naos’.

Cu alte cuvinte, Domnul nostru a venit ca să ‘cortuiască’ (locuiască-n.tr.) în noi. Dumnezeu ne-a dat în vechea alianță/vechiul legământ o promisiune în Ezechiel 36: 27:” *Voi pune Duhul Meu în voi și vă voi face să urmați poruncile Mele, și să păziți, și să împliniți legile Mele.”*

Dumnezeu (Duhul Sfânt) locuiește în noi. El face din persoana noastră un cort viu. Deșirând voalul ce separa locul sfânt de sfânta sfințelor (Marcu 15: 38), Domnul ne-a revelat în Cuvantul Sau ca de atunci înainte vom fi locuința Sa nouă! Noi am devenit templul Duhului Sfânt, conform Scripturii: 1 Corinteni 3: 16 și 6: 19.

Scriptura ne arată ca Cel Vesnic S-a decis să facă din noi locuința Sa. Nu-i așa că e minunat? Ioan 14: 17 ne zice că la nașterea din nou, Domnul va pune în voi ” *Duhul Adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi.”*

Romani 8: 11 ” *Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Iisus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Iisus din morți va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.”*

2 Timotei 1: 14 ” *Lucrul acela bun care ți s-a încredințat păzește-l prin Duhul Sfânt, care locuiește în noi.”*

1 Ioan 4: 12 ” *Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi, și dragostea Lui a ajuns desăvârșită în noi.”*

1 Ioan 4: 15 ” *Cine va mărturisi că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el, și el în Dumnezeu.”*

1 Ioan 4: 16 ” *Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu față de noi. Dumnezeu este dragoste; și cine rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în el.”*

Pavel a înțeles și a cuprins în inima lui aceste lucruri pentru că taina/misterul lui Hristos i-a fost dezvăluit(a). După cum e constituită astăzi Biserica, se vede că oamenii care o conduc n-au primit dezvăluirea tainei lui Hristos.

Totusi, Cuvantul lui Dumnezeu este clar: Biserica nu e o clădire pentru că noi suntem Biserica. Asadar, suntem noi locuința lui Dumnezeu în spirit (Efeseni 2: 22).

Prin nașterea din nou, noi primim Duhul Sfânt(1 Corinteni 12: 13; Efeseni 4: 4-5; Galateni 3: 20-29; Romani 6: 3-4 și Ioan 3: 1-8).

În capitolul 1 din cartea Faptelor Apostolilor în vs. 5, Iisus ne zice:” *Căci Ioan [Botezătorul] a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.”*

Astăzi, pastorii fac din vechea alianță ordinea de zi. Dar, tocmai acest lucru era denunțat de autorul cărții pentru Evrei.

Intr-adevar, el (Pavel) se adresa evreilor converti care doreau să reintroduce jertfele anulând astfel jertfa ultima a lui Iisus-Hristos. Acești pastori/preoți se focalizează pe clădirile pe care ei le numesc ‘biserici’, în timp ce ele nu-s decât turnuri Babel construite pentru slava omului. Se

predica zeciuală (este o poruncă a vechiului legământ, citiți cartea lui Shora Kuetu ‘*Focul strain din biserică*’, pastorul/preotul e seful în timp ce Biserica e condusă de un colegiu de batrani etc...

Când Iisus a zis:” *Distrugeți templul și în 3 zile eu îl voi ridica*”, era să ne facă să înțelegem că acest templu terestru dispărea în folosul unui nou templu: credinciosul regenerat!

După învierea Sa, Domnul nostru S-a alăturat Tatălui în cer promitându-ne Duhul Sfânt (Faptele Apos. 1: 5). Astfel, un nou templu urma să se înalțe, cu mult mai glorios decât cel anterior pentru că de atunci înainte omul născut din nou urma să regăsească relația pe care a pierdut-o de la cadere.

În Isaia 66: 1 și 2, este scris:” *Așa vorbește Domnul: ‘Cerul este scaunul Meu de domnie, și pământul este așternutul picioarelor Mele! Ce Casă ați putea voi să-Mi zidiți și ce loc Mi-ați putea voi da ca locuință? Toate aceste lucruri doar mâna Mea le-a făcut și toate și-au câpătat astfel ființa’ – zice Domnul. – ‘Iată spre cine Îmi voi îndrepta privirile: spre cel ce suferă și are duhul mâhnit, spre cel ce se teme de cuvântul Meu’.*” și în Faptele Apos. 7: 44-50 ”*Părinții noștri aveau în pustiu Cortul întâlnirii, așa cum îl rânduise Cel ce a spus lui Moise să-l facă după chipul pe care-l văzuse. Și părinții noștri l-au adus, la rândul lor, sub povățuirea lui Iosua, când au intrat în țara stăpânită de neamurile pe care Dumnezeu le-a izgonit dinaintea părinților noștri; și a rămas acolo până în zilele lui David. David a câpătat milă înaintea lui Dumnezeu și a cerut să ridice o locuință pentru Dumnezeul lui Iacov. Și Solomon a fost acela care l-a zidit o casă. Dar Cel Preaînalt nu locuiește în locașuri făcute de mâini omenești, cum zice prorocul: ‘Cerul este scaunul Meu de domnie, și pământul este așternutul picioarelor Mele. Ce fel de Casă Îmi veți zidi voi Mie, zice Domnul, sau care va fi locul Meu de odihnă? N-a făcut mâna Mea toate aceste lucruri’?...”*

În ciuda acestor versete, religioșii nu s-au putut opri în a înalta cortul lui Dumnezeu. Este Domnul nostru Insuși Cel care e Piatra noastră Unghiulară conform lui Efeseni 2: 20.

Planul cortului a fost conceput de către Dumnezeu

Nu era loc în cortul întâlnirii pentru pupitru, pentru conceptiile personale și mai ales pentru ‘eu’. El era orientat înspre Rasarit, făcând față Soarelui ce răsare, simbolizând astfel revelația deplină a lui Iisus - Soarele nostru de Dreptate, aflat în mijlocul poporului Său.

El era compus din 2 părți distincte: una spre cerul deschis numit parciș, de 50 de metri lungime pe 25 metri lățime și cealaltă parte acoperită, în interiorul primeia, parte ce era cortul propriu-zis.

El măsoară 15 metri în lungime, 5 metri în lățime și 5 metri în înălțime. El era plasat în mijlocul poporului Său, adică cele 12 triburi ale lui Israel.

Astăzi, Domnul este cu noi (Matei 28: 20). Mi s-ar părea de neconceput să mă lipsesc de prezența lui Dumnezeu în mine, precum Israel ce nu avea nimic de temut atâta timp cât cortul lui Dumnezeu era printre popor și atâta timp cât acesta din urmă asculta de poruncile lui Dumnezeu. La fel, creștinul care asculta de Domnul nu are de ce să se teamă! Din nefericire, din ce în ce mai multe persoane se angajează pe un drum unde Hristos nu e.

Ei îl marturisesc pe Domnul Ieșua, fac minuni, dar nu sunt în inima prezenței lui Dumnezeu (Matei 7: 21 până la 24). Unii pastori se autoproclama, alții se simt legitimați/justificați de diploma lor teologică, dar, fraților, la originea chemării noastre este Hristos! Avraam, Isaac, Iacov, Moise, David, Solomon, Ghedeon, Daniel, Ieremia, toți servitorii lui Dumnezeu au primit o chemare direct de la Dumnezeu. Apostolii însuși au fost mandatați de Iisus în persoană!

Numerosi slujbasi ai lui Dumnezeu din ziua de astăzi nu sunt mandatați de Dumnezeu.

Setea lor de putere, de recunoscință, lacomia lor sunt cele ce-i împing să se autoproclame ‘preoți, episcopi, apostoli, pastori, profeti etc’... Ați remarcat că această problemă e de recurență (des

intalnita) in Occident, dar in tarile persecutate, sunt 'adevaratii slujbasi ai lui Dumnezeu' cei ce-s chemati. Ei cunosc pretul ce trebuie platit si daca nu ar fi mandatati de catre Dumnezeu, ei n-ar fi acceptat niciodata slujba. Cand e Domnul Cel care ne trimite, Adevarul e Cel care ne motiveaza!

Nu putem niciodata sa ne compromitem cu Cuvantul Sau! Dumnezeu cauta si azi barbati si femei care nu si-au plecat genunchiul inaintea lui Baal, adica dintre aceia care sunt gata sa plateasca pretul si care nu vor mangaia pupitrul crestinilor. Noi am afeminizat harul (adica 'am inteles gresit harul'; in franceza harul e de gen feminin 'la grace'-n.tr.).

Harul nu e un concurs de eleganța. El nu ne machiaza ca sa ne ascunda uratenia pacatului!

Nu, pentru ca atunci cand El vine la intalnirea cu noi, este Insusi Domnul Iisus Cel care ni se prezinta, asa cum ne-a putut zice Ieremia: "M-ai înduplecat, Doamne, și m-am lăsat înduplecat; ai fost mai tare decât mine și m-ai biruit!" (Ieremia 20: 7a). Domnul nu ne seduce! Amagirea este opera diavolului.

Iisus ni se dezvaluie si ne transforma in imaginea Sa. Nu e nici un concept, nici o jumatate de adevar, ci ar fi mai degraba un fel de amestec intre compromise si sentimentalism.

Nu, harul si adevarul sunt veniti in Iisus-Hristos! (Ioan 1: 17).

Acest har ne incurajeaza spre sfințenie (Titu 2: 11). Iisus a zis: " ***Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.***" **Ioan 14: 6**

A urma aceasta cale inseamna a trece prin cruce. (Luca 9: 23)- nu doar pe la cruce-n.tr.

Caracteristica unui slujitor fals al lui Hristos e ca el nu calca pe drumul drept ce ii este oferit (Matei 7: 13). El se serveste de ego-ul lui, desi Pavel ne spune in Galateni 2: 20 ca: " *Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine.*"

Doar experimentand moartea noastra proprie, putem purta haina servitorului lui Hristos, acel vestment de umilinta si de dragoste de care vorbeste Petru in 1 Petru 5: 5 " *Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni și toți, în legăturile voastre, să fiți împodobiți cu smerenie, căci Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har.*"

Coloseni 3: 12" *Astfel, dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare.*"

Coloseni 3: 14 " *Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii.*"

Ezechiel 11 ne zice ca Sekina (adica Gloria si Prezenta lui Yaue/Ieșuain evreieste/idis) a parasit de mult timp biserica (in sensul de 'templu, cladire' - Iisus sta la usa bisericii/adunarii, conform Bibliei, nu mai calca inaintea, dar locuieste in cei umili/smeriti-n.tr.). Cortul Intalnirii este insa o frumoasa ilustrare a ceea ce ar trebui sa fie Biserica astazi. Dar, oare locuieste Duhul Sfânt in aceste biserici/adunari vizibile, in aceste frumoase cladiri din orasele noastre? Ce ne zice Cuvantul legat de acest subiect?

In Efeseni 2: 19 -22, este scris: " *Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu, fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Iisus Hristos. În El toată clădirea, bine încheșată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un locaș al lui Dumnezeu, prin Duhul.*" si in 1 Petru 2: 4 - 10:

" *Apropiați-vă de El, Piatra vie lepădată de oameni, dar aleasă și scumpă înaintea lui Dumnezeu și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă*

și să aduceți jertfe duhovnicești, placute lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos, căci este scris în Scriptură: 'Iată că pun în Sion o Piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă și cine se încrede în El nu va fi dat de rușine.' Cinstea aceasta este, dar, pentru voi care ați crezut! Dar pentru cei necredincioși, 'Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului' și 'o Piatră de poticnire și o Stâncă de cădere'. Ei se lovesc de ea, pentru că n-au crezut Cuvântul, și la aceasta sunt rânduiți. Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Yaue Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată ; pe voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui 'Eu Sunt'; pe voi, care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare."

Biserica este un edificiu spiritual/duhovnicesc. Piatra Unghiulara, aceea care servește drept 'nivel' pentru toate celelalte pietre este Hristos. Fundamentul/baza sau 'pragul' acestei clădiri este doctrina lui Hristos ai carei garanți sunt apostolii și profetii și noi, căci noi suntem pietre vii ce formează Biserica. Acest piatră are o slujbă preotească/sacerdotală.

În cort, doar levitii singurii și sacrificatorii/preoții ocupau funcții religioase.

Astăzi, noi suntem toți sacrificatori și în această calitate, trebuie să luăm în serios sarcina încredințată nouă de Domnul Iisus. Nu suntem chemați să încălzim scaunele adunarilor.

Dar, această situație permite impunerea autorității pastorilor care în loc să elibereze potențialul credincioșilor din adunarile lor, ei îi pun sub un jug religios ca să-i poată aservi mai bine. Biserica e mai întâi de toate apostolică (1 Corinteni 12: 28; Faptele Apos. 5: 32 până la 35).

Într-adevăr, Faptele Apos. ne zice că apostolii sunt aceia care plantau adunări, care învățau doctrinele și care vegheau la denunțarea doctrinelor mincinoase. În Efeseni 2: 20, Pavel scrie că oile au fost edificate (întărite-n.tr.) pe fundamentul pus de către apostoli și de către profeti. Aceștia din urmă trebuie să fie garanții și supraveghetorii sfintei doctrine, căci aceste 2 slujbe (de apostol și de profet) sunt, prin urmare, slujbe de fundament, de punere a bazelor unei adunări.

Astăzi, avem aproape tot atâtea doctrine câți pastori sunt. Totuși, slujbele apostolice sunt mai importante, pentru că ele fondează/pun bazele.

În 1 Corinteni 12: 28, Pavel zice că Domnul a stabilit mai întâi apostolii și în al 2-lea rând profetii.

Există deci o ordine a importanței. Remarcăm de altfel că în acest pasaj, termenul 'pastor' nu este folosit. În ce-i privește pe cei ce zic că astăzi nu mai există apostoli și profeti, ar trebui atunci să ștergăm și celelalte slujbe/ministere. În schimb, Efeseni 4: 11 zice că aceste 5 slujbe sunt indispensabile pentru întărirea sfinților!

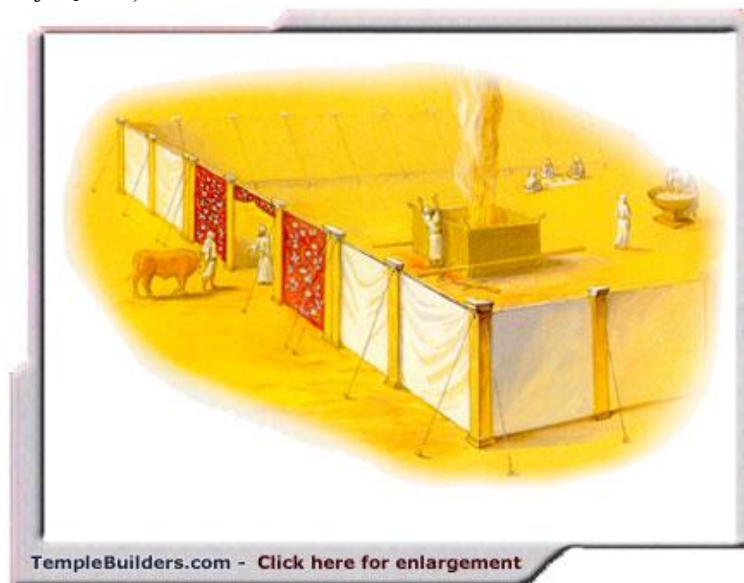
Când înțelegem poarta duhovnicească a cortului întâlnirii, cuprindem deplin importanța corpului lui Hristos.

Acest trup este bogat, are un conținut variat, este compus din bărbați și din femei din toate orizonturile/sferele și această biserică n-are o strălucire aparte, vizibilă. Bogăția ei nu se află în exterior, ci în interiorul fiecărei vieți consacrate lui Yaue/Ieșua.

Noi suntem niște pietre vii, nu moarte sau adormite pe bancile unei adunări/biserici.

Intrarea in sanctuar

O panza de in fin de culoare alba inconjura parvisul. Inul fin al dreptatii conform Apocalipsei 19: 8 *“și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat.” (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.)”*

TempleBuilders.com - Click here for enlargement

Ea masura 2 metri si era inalta de 50 metri. Inaltimea ei ne dezvaluie inaccesibilitatea lui Dumnezeu prin dreptatea noastra proprie. Inul are aici ceva special: procedeul lui de sudare cu corpul persoanei pe care il invaluie/imbraca. Acesta e motivul pentru care acest material e folosit mai ales vara.

Ori, stim ca orice cauza sudoare este blestemat; ca si consecinta a caderii (Geneza 3: 19) *“În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea, până te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat; căci țărână ești și în țărână te vei întoarce.”*

Acesta e motivul pentru care sacrificiul lui Cain n-a putut fi agreat, pentru ca acea jertfa era roada muncii sale. Abel a inteles ca jertfa trebuia sa fie umana, o munca, ci un dar de sus, pentru ca trebuia sa curga sange. Evrei 9: 22 *“Și, după Lege, aproape totul este curățat cu sânge; și fără vărsare de sânge nu este iertare.”*

Nu se poate intra in prezenta lui Dumnezeu cu dreptatea noastra proprie. Biserica catolica si cea ortodoxa gresesc cand zic ca suntem salvati prin fapte, de apartenenta la Biserica Catolica, respectiv Ortodoxa, pentru ca Pavel declara in Efeseni 2: 8 *“Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu.”*

Orice este produsul muncii carni este blestemat. Este lucrarea diavolului. Biserica cladirii este construita pe efortul uman, precum turnul Babel. Este mandria si in istoria turnului Babel gasim originile tuturor denominarilor de azi din Biserica.

Nu putem accede la dreptatea lui Dumnezeu prin propria noastra justitie. Cand te vei prezenta in fata Celui Vesnic, n-o vei face prin meritele tale proprii, ci prin faptele pe care le vei fi facut prin CREDINTA si pe care El Domnul le-a pregatit DINAINTE pentru tine (Efeseni 2: 10 *“Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Iisus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.”*)

Dreptatea Domnului se obtine prin Iisus Mesia / IeșuaMa'șia in evreieste (2 Corinteni 5: 21) si faptele care ne insotesc sunt roada credintei noastre. Nu facem fapte ca sa ne justificam in fata lui El-Sadai El Rafa Cel Atotputernic, ci le facem pentru ca El ne-a iubit (1 Ioan 4: 19 "*Noi Îl iubim, pentru că El ne-a iubit întâi*".)

In acelasi fel, sfintenia este roada propriei noastre relatii/legaturi cu Domnul (Levetic 11: 45 zice "*Căci Eu sunt Domnul, care v-am scos din țara Egiptului ca să fiu Dumnezeuul vostru, și să fiți sfinți; căci Eu sunt sfânt.*"; Levetic 19: 2 "*„Vorbește întregii adunări a copiilor lui Israel și spune-le: 'Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul Dumnezeuul vostru'.*" sau 1 Petru 1: 15 "*Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră.*")

Sfintenia este consecinta vietii noastre interioare cu Hristos.

Religiosii par a fi sfinti si lucreaza mult, dar Iisus ii trateaza drept morminte varuite (Matei 23: 27), pentru ca El stia ca ei n-au nici o legatura personala cu Yaue/El: Ieșua. Ei fac totul pentru ca faptele lor sa fie vizibile in vazul tuturor. Cand se roaga si postesc, asta trebuie sa se vada! desi inimile lor nu-s schimbate!

A avea o relatie cu Yaue/Dumnezeu este sa fii dependent de El.

Ei nu-s dependent de Acela care e pus sa domneasca peste ei, pentru ca ei sunt suficieni lor insisi. Legalismul a inlocuit relatia cu Dumnezeu.

Domnul Iisus le zice in Luca 11: 39-52:” *Dar Domnul i-a zis: ‘Voi, fariseii, curățați partea de afară a paharului și a blidului, dar lăuntruul vostru este plin de jefuire și de răutate. Nebunilor, oare Acela care a făcut partea de afară n-a făcut și pe cea dinăuntru? Dați mai bine milostenie din lucrurile dinăuntru, și atunci toate vă vor fi curate. Dar vai de voi, fariseilor! Pentru că voi dați zeciuală din mentă, din rută și din toate zarzavaturile, și dați uitării dreptatea și dragostea de Dumnezeu: pe acestea trebuia să le faceți, și pe celelalte să nu le lăsați nefăcute! Vai de voi, fariseilor! Pentru că voi umblați după scaunele dintâi la sinagogi și vă place să vă faceți lumea plăcaciuni prin piețe! Vai de voi, saducei și farisei fățarnici! Pentru că voi sunteți ca mormintele care nu se văd și peste care oamenii umblă fără să știe.’ Unul din rabinii Legii a luat cuvântul și I-a zis: ‘Rabbi, spunând aceste lucruri ne ocărăști și pe noi’. ‘Vai și de voi, rabini ai Legii’, a răspuns Iisus. ‘Pentru că voi puneți pe spinarea oamenilor sarcini grele de purtat, iar voi nici măcar cu unul din degetele voastre nu vă atingeți de ele. Vai de voi! Pentru că voi zidiți mormintele prorocilor pe care i-au ucis părinții voștri. Prin aceasta mărturisiți că încuviințați faptele părinților voștri; căci ei au ucis pe proroci, iar voi le zidiți mormintele. De aceea, Înțelepciunea lui Yaue ‘Eu Sunt’ a zis: ‘Le voi trimite proroci și apostoli; pe unii din ei îi vor ucide, iar pe alții îi vor prizoni, ca să se ceară de la acest neam sângele tuturor prorocilor, care a fost vărsat de la întemeierea lumii: de la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, ucis între altar și Templu; da, vă spun, se va cere de la neamul acesta! Vai de voi, rabini ai Legii! Pentru că voi ați pus mâna pe cheia cunoștinței: nici voi n-ați intrat, iar pe cei ce voiau să intre i-ați împiedicat să intre.’”*

Acela care a fost mereu alaturi de Tatal nu avea nici o legatura cu fariseii dupa cum acestia din urma nu aveau nici o relatie cu Iisus si au fost pacatosii cei ce L-au urmat pe Iisus, pentru ca Domnul Ieșuaa zis ca '*N-am venit pentru cei drepti, ci pentru pacatosi.*' (Luca 15: 11-32)

Aceasta panza era sustinuta in fiecare lungime a cortului de 20 de coloane si de cate 10 pe fiecare din cele 2 latimi. Aceste coloane din stalpi de argint se odihneau pe soclii de arama.

Verigele si chenarurile de argint serveau la fixarea acestei panze. Argintul face referire la rascumparare.

Intr-adevar, in acea vreme, argintul era folosit in bijuterie, pentru fabricarea idolilor si ca moneda de schimb. In cursul contruirii Cortului Intalnirii, Domnul i-a poruncit lui Moise sa ceara fiecarui

israelit suma de o jumătate de siclu de argint pentru rascumpararea unei persoane (Exod 30: 11-16), mai precis pentru **‘rascumpararea sufletelor’** (vs. 16). Argintul adunat astfel a fost folosit pentru a pune fundatia, pentru chenarul si pentru verigele din sanctuar. (Exod 25: 11-15)

Bine inteles, argintul rascumpararii, pretul ispasirii, era o plata simbolica, adevaratul pret al rascumpararii fiind varsat de Hristos cand Si-a varsat propriul Sau sange (1 Petru 1: 18-19” *căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpeți din felul deșert de viețuire pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană.*)

Partea de Est a parvisului avea o intrare larga de 10 metri in lungime. Perdeaua acestei intrari era deasemenea din in, fin, cu fir intors, dar avea brodate si fire albastre, purpurii si caramizii.

O sa vedem mai jos ca aceste 4 culori sunt omniprezente in cort. Aceasta intrare era larga, in timp ce Locul Sfânt era cu putin mai mare decat jumătatea intrarii (de 5 metri). Prima prefigureaza mantuirea in Iisus-Hristos care e oferit tuturor (Ioan 3: 16; 1 Timotei 2:1-4 “ *Vă îndemn, dar, înainte de toate, să faceți: rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii, pentru împărați și pentru toți cei ce sunt înălțați în dregătorii, ca să putem duce astfel o viață pașnică și liniștită, cu toată evlavia și cu toată cinstea. Lucrul acesta este bun și bine primit înaintea lui Yaue/Ieșua, Mântuitorul nostru, care voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului.* ”). Poarta mantuirii ne este oferita prin har (Efeseni 2: 8), nu prin faptele noastre, deoarece Yaue nu se preocupa decat de slava Sa.

Domnul nostru foloseste vase netrebnice ce suntem ca sa Se glorifice (Efeseni 2: 9). Religia consta in a decora vasul si a-l face atragator, pe cand Unicul Creator Yaue/Ieșuase uita la ce se gaseste in interiorul vasului! Iisus i-a tratat pe farisei drept morminte varuite pentru ca acestia credeau ca aveau o legitimitate in ochii Lui, dar Domnul a vazut ca erau frumosi la exterior precum vasele, dar putrezi in interior. Fie ca Domnul sa ne pazeasca de mandrie/orgoliu si de gandurile noastre intortocheate ce ne fac a cred eca meritam sa mergem in cer. Meritam toti moartea si iadul si e doar credinta in Ieșua ce ne ajuta sa ajungem la mantuire.

Astazi suntem sub vremea harului si slujba Duhului Sfânt este sa ne convinga de pacat, de dreptate si de judecata! (Ioan 16: 8)

Daca v-ati spalat mainile, s.a. traditii...ca sa-L acceptati pe Hristos, fara a fi convins de catre Duhul Sfânt ca sunteti pacatos(a) si ca meritati iadul, atunci nu sunteti mantuit(a)!

Sunteti un adept, un fan al lui Hristos, dar nu un ucenic al Domnului.

Lasati Duhul Sfânt sav a convinga de starea dvs., pocaiti-va, primiti Duhul Domnului, dati-va Lui in totalitate, consacrat-va toata viata si veti fi MANTUITI!

Mantuirea ne este oferita tuturor, dar nu toti vor gusta sfintenia (poarta cea stramta a Locului Sfânt), pentru ca larg este drumul ce duce la pierzare, dar stramt e acela care duce la viata. Matei 7: 13-14” *Intrați pe poarta cea strâmtă, căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea. Dar, strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o află.*”

Una e sa fiti emotionati de o cantare sau de o simtire emotionala si alta sa-I dati TOTUL pana la viata dvs. proprie!

Unii vor putea sa-mi replice:’ Ludovic duci lipsa de dragoste, Dumnezeu e dragoste si El e intelegator’.

Mila lui Dumnezeu nu e laxism, Dumnezeu e sfânt și aceia care îl urmează trebuie să fie sfinți. (Levitic 11: 45 “*Căci Eu sunt Domnul, care v-am scos din țara Egiptului ca să fiu Dumnezeul vostru, și să fiți sfinți; căci Eu sunt sfânt.*”

Levitic 19: 2 “*Vorbește întregii adunări a copiilor lui Israel și spune-le: 'Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul Dumnezeul vostru'.*”

1 Petru 1: 15 “*Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră.*”

Dragostea nu înseamnă a face orice, ci a asculta poruncile lui Dumnezeu (2 Ioan 1: 6).

Imprejurul acestui parvis exista o tesatura de in subtire intors de culoare alba. Inul subtire prefigureaza cel mai adesea dreptatea personala/individuala. Ridicata inaintea lui Israel, aceasta panza ne arata nivelul dreptatii pe care Domnul o cere de la fiecare care vrea sa se apropie de El prin propriile sale merite. Inalte de 2 metri si lata de 50 de metri, ele simbolizeaza vanitatea eforturilor umane de-a se apropia de Cel Sfânt. Singura cale de intrare era usa (Ioan 10:9). Culoarea alba a acestei panze reprezinta, asadar, dreptatea pe care Domnul o cerea sub lege. In fata acestei dreptati, orice om trebuia sa fie constient de nedemnitatea lui (Romani 3: 20-23; Romani 10: 3-5).

Aceasta tesatura era suspendata de chenare prin niste verigi de argint.

Tot asa si noi, suntem primiti in Hristos nu prin virtutea vietii Lui perfecte, adica fara pacat (ca inul subtire intors), ci din cauza pretului platit pentru rascumpararea noastra (argintul).

Coloanele parvisului se odihneau pe niste soclii de arama - simbolul judecatii Celui Vesnic.

Intr-adevar, in Numeri cap.21, vedem ca inca o data poporul lui Yaue, in umblarea lui prin desert, murmura iar impotriva Celui Vesnic si contra servitorului Lui: Moise. Atunci, Cel Vesnic a trimis impotriva poporului serpi arzatori ce-i muscau si ucideau pe multi dintre ei.

Pentru salvarea lor, Cel Vesnic i-a poruncit lui Moise sa faca un sarpe incins si sa-l plaseze pe un stalp. Astfel, toti cei care erau muscati isi puteau pastra viata uitandu-se la acesl sarpe.

Acest sarpe era din arama. Sarpele este imaginea pacatului condamnat (Geneza 3: 15); iar, arama e simbolul judecatii divine. Sarpele de arama îl prefigura astfel pe Hristos “**facut pacat pentru noi**”. (Ioan 3: 14 si “*Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustiu, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului*”, 2 Corinteni 5: 21 “*Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.*”) El a purtat judecata/pedeapsa noastra la cruce - moment istoric, cand Hristos despartit de Tatal Sau striga pe cruce:”*Tata, Tata, De ce m-ai parasit?*” Matei 27: 46.

Perdeaua intrarii in parvis era si ea din fir de in intors, dar avea brodata fire albastre, purpurii si caramizii.

Aceste 4 culori - regasite fara incetare atat in cort, cat si in vestmintele preotesti-reprezinta persoana lui Iisus-Hristos.

Albul simboplizeaza sfintenia si puritatea Domnului si Mantuitorului nostru (2 Corinteni 5: 21).

Albastrul, culoarea cerului – faptul ca Iisus poseda o natura divina, fiind Fiul lui Dumnezeu.

(Luca 1: 35; Ioan 11: 27; Ioan 1: 34; Ioan 10: 36)

Caramiziul ne vorbeste de valoarea sangelui lui Ieșua varsat pe cruce si care a sters toate pacatele noastre. (Efeseni 1: 7; 2: 13; Coloseni 1: 20; Evrei 9)

Purpuriul este o culoare rara si pretioasa care era rezervata imparatilor/regilor si membrilor familiei lor.

Domnul nostru s-a înjosit cand a venit pe Pamant.

Imparatia Sa nu e una a oamenilor, pentru ca imparatia lui Dumnezeu s-a manifestat in suferinta, in respingere si in persecutie: Ioan 19:1-5 *“Atunci Pilat a luat pe Iisus și a pus să-L bată. Ostașii au împletit o cunună de spini, I-au pus-o pe cap și L-au îmbrăcat cu o haină de purpură. Apoi, s-au apropiat de El și ziceau: ‘Plecăciune, Împăratul iudeilor!’ Și-I dădeau palme. Pilat a ieșit iarăși afară și a zis iudeilor: ‘Iată că vi-L aduc afară, ca să știți că nu găsesc nicio vină în El.’ Iisus a ieșit deci afară, purtând cununa de spini și haina de purpură. ‘Iată Omul!’, le-a zis Pilat.”)* Noi l-am curonat cu o coroana de spini si l-am imbracat cu o manta de respingere si de ura.

Sa nu credeti ca acum, daca Ii apartinem, noi meritam un tratament mai favorabil decat acela primit de Hristos pe Pamant! Nu, dar, desi Domnul ne-a promis persecutii, in plus, El Le considera o binecuvantare!

(Marcu 10: 30” *să nu primească acum, în veacul acesta, de o sută de ori mai mult: case, frați, surori, mame, copii și holde, împreună cu prigoniri; iar în veacul viitor, viața veșnică.* ”) Cand sacrificatorii/preotii si levitii intrau in CORT [nu toti levitii ersau sacrificatori, dar toti sacrificatorii erau din tribul lui Levi-n.tr.], ei trebuiau in mod obligatoriu sa treaca prina ceasta intrare. Astfel, accesul la Tatal nu se poate face decat prin Iisus-Hristos Poarta prin Excelenta!

(Ioan 10: 1-9”*Adevărat, adevărat vă spun că cine nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe altă parte, este un hoț și un tâlhar. Dar cine intră pe ușă este păstorul oilor. Portarul îi deschide, și oile aud glasul lui; el își cheamă oile pe nume, și le scoate afară din staul. După ce și-a scos toate oile, merge înaintea lor; și oile merg după el, pentru că îi cunosc glasul. Nu merg deloc după un străin; ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor.’ Iisus le-a spus această pildă, dar ei n-au înțeles despre ce le vorbea. Iisus le-a mai zis: ‘Adevărat, adevărat vă spun că Eu sunt Ușa oilor. Toți cei ce au venit înainte de Mine sunt hoți și tâlhari; dar oile n-au ascultat de ei. Eu sunt Ușa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit; va intra și va ieși și va găsi pășune’.* “

Cand Iisus a zis in Ioan 14: 6 *“Iisus i-a zis: ‘Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.’*”, trebuie sa intelegeti ca evreii intelegeau bine ce le ziceau Iesuasi Ioan.

Intr-adevar, in traditia evreiasca a vremii, primul val de la intrarea din parvis era numit colocvial de evrei ‘Poarta Căii’, apoi intrarea ce dadea acces la locul sfant era numita: ‘Poarta Adevarului’, iar cea din Sfinta Sfintelor ‘Poarta Vietii’.

Astfel, daca vrem sa intelegem mantuirea, e important sa ne dam seama ca mantuirea este o cale si ca e nevoie sa trecem prin 3 porti pentru a intra in viata lui Dumnezeu (zoe=viata, in greaca). Asta o sa vedem in continuare.

Altarul de arama

Cand trecem de prima poarta (numita ‘Calea’), primul lucru ce ne apare in fata este altarul de arama (Exod 27:1).

Arama simbolizeaza manifestarea judecatii divine (Ioan 3: 14 si 12: 31-33) si altarul prefigureaza admirabil crucea de la calvar pe care Hristos, adica Holocaustul nostru consumat de foc “*S-a adus pe Sine Insuși jertfă fără pată, lui Dumnezeu*” Evrei 9: 14. (holocaust= jertfa compla in idis-n.tr)

Latimea altarului indentica cu latimea lui ne demonstreaza ca ispasirea de pacate se aplica tuturor oamenilor.

Dragostea Domnului inspre noi este infinita si s-a manifestat din plin la cruce (Romani 8: 35-39)
 ” Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigonirea, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia? După cum este scris: ‘Din pricina Ta suntem dați morții toată ziua; suntem socotiți ca niște oi de tăiat.’ Totuși, în toate aceste lucruri, noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit, căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nicio altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu care este în Iisus Hristos, Domnul nostru.”

Psalm 103: 12” *cât este de departe răsăritul de apus, atât de mult depărtează El fărădelegile noastre de la noi*”, Inaltimea sa (dublul arcii lui Noe; vedeti Exod 25: 10) dovedeste ca jertfa are ca scop slavirea lui Yaue (Ioan 17: 4).

Acest patrat se regaseste in dimensiunile templului construit sub Solomon (1 Regi 6: 20) si in cel al Ierusalimului ceresc (Apocalipsa 21: 16). Altarul era prevazut in cele 4 unghiuri ale sale cu coarne.(Psalm 118:27, Apocalipsa 9: 13; Exod 27: 2 si 38: 2)

Coarnele erau partea cea mai sfanta a altarului. Ele erau imbibate cu sangele victimelor, ca ispasire pentru pacat {Levetic 4: 30 si 16: 18}. Ele il faceau inviolabil (de nepedepsit) pe orice

ucigas care le atingea (1Imparati 1: 30 si 2: 28). Cand ele erau sparte, altarul era considerat distrus (Amos 3: 14).

Mantuirea in Iisus Hristos nu se opreste deci la prima poarta. Intr-adevar, odata trecuta, altarul de arama se ridica in fata noastra. Crestinul trebuie sa treaca pe la cruce ca sa acceda la viata. (Luca 9: 23”*Apoi, Iisus a zis tuturor: ‘Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze’.*”)

Pavel ne zice in Galateni 2: 20 “*Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine.*”

A-L urma pe Hristos inseamna sa nu mai traiesti pentru tine insuti.

Inseamna sa-L lasi pe Duhul Sfânt sa actioneze in viata ta.

Astfel, ca sa accede din plin la viata divina, trebuie mai intai sa murim si deci sa trecem pe la Altarul Holocaustelor/Jertfelor.

Oare cati crestini se gandesc ca-s mantuiti fara insa a fi trecut pe la Altar?

In schimb, tot asa cum treceau in trecut evreii pe la altar, nu se poate obtine Mantuirea in afara lui Iisus Hristos, nu putem sa-I experimentam Prezenta fara sa trecem pe la cruce.

Deasemenea, tot prin ea vom avea biruinta asupra pacatului (cititi Romani 6). Numerosi crestini-asi zisi mantuiti nu trec prin acest process.

Nu pentru ca v-ati spalat pe maini, intr-o zi, la chemarea unui predicator sunteti mantuiti.

Mantuirea nu este lucrarea/fapta unui om, ci doar al lui Dumnezeu.

Intr-adevar, in Ioan 3, Iisus ii zice lui Nicodem ca Mantuirea este fapta Duhului Sfânt.

Dar viata noastra cu Dumnezeu nu se opreste acolo, pentru ca trebuie sa umblam cu El in plinatatea Duhului Sfânt. Pentru aceasta, trebuie sa trecem pe la Altarul jertfei.

Numerosi crestini nu vor sa treaca pe la cruce si anuntand o evanghelie mincinoasa bazata pe prosperitate, prezentand lumii un Hristos fals.

Vrem intr-atat de mult ca toti sa vina la Hristos, incat suntem gata sa predicam orice ar putea sa-i atraga/seduca.

A anunta Evanghelia e mai intai a le arata oamenilor starea inimii lor, si a le descoperi ca viata lor fara Dumnezeu e destinata iadului.

Pentru ca Evanghelia sa devina vestea buna (aceasta e semnificatia cuvântului in greaca), oamenii trebuie sa se stie pierduti.

E insasi lucrarea Duhului Sfânt , conform lui Ioan 16: 8, aceea de-a-i convinge pe oameni ‘*de pacat, de dreptate si de judecata*’. Nu se poate intra in locul Sfânt fara a trece pe la Altarul de Arama si pe la Ligheanul purificarii.

Ligheanul de purificare

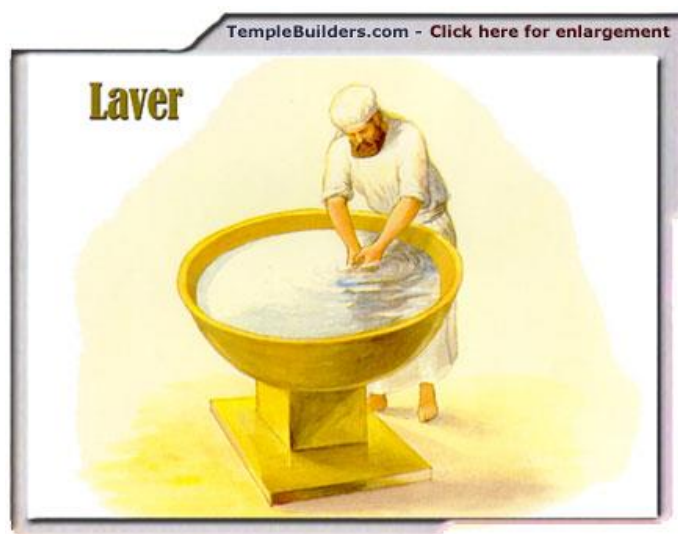
Acest lighean era umplut cu apa pentru purificarea religioasa. Baza lui era tot din arama, dar nu ii sunt mentionate dimensiunile.

Nici un sacrificator/preot nu putea sa intre in locul sfant fara sa-si spele mainile si picioarele. Domnul ne da porunca in Levetic 11: 45”*Căci Eu sunt Domnul, care v-am scos din țara Egiptului ca să fiu Dumnezeul vostru, și să fiți sfinți; căci Eu sunt sfânt.*”

Levetic 19: 2”*Vorbește întregii adunări a copiilor lui Israel și spune-le: ‘Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul Dumnezeul vostru.’*”

Levetic 20: 26”*Voi să-Mi fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul; Eu v-am pus deoparte dintre popoare ca să fiți ai Mei.*”

1 Petru 1: 15”*Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră.*”

Sfintenia nu este o lucrare si nu este rezultatul efortului nostru personal. A fi Sfânt inseamna a fi pus deoparte pentru Dumnezeu/Ieșua. Sub Vechiul Legământ, Domnul nostru le cerea poporului Sau sa asculte intr-un mod strict regulile/poruncile stabilite de El pentru copiii Lui.

Astfel, evreii nu trebuiau sa se amestece cu alte popoare si legile ce domneau peste poporul Sau nu erau cele ale paganilor.

Cuvantul ‘sfant’ in evreieste se zice ‘**qodeș**’ si inseamna ‘**pus deoparte, separat, consacrat**’.

Astazi, pentru noi crestinii sub noul legământ, ni se cere sa fim sfinti.

La rapirea Bisericii, El va veni sa gaseasca un popor sfant, altfel noi vom rata rapirea. (Evrei 12: 14)

CORTUL ÎNTÂLNIRII

Domnul nostru va veni sa gaseasca “ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană.” Efeseni 5: 27

Prin opera crucii, Hristos a facut din noi “Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu.” Efeseni 2: 19

Asadar, trebuie sa ne comportam in conformitate cu noua noastra identitate in Hristos.

Cum ne-a si scris apostolul Petru, in 1 Petru 2: 11, am devenit straini si calatori pe acest pamant si in aceasta calitate, trebuie sa ne abtinem de la lucrurile din lume.

Ioan ne zice in 1 Ioan 2: 15 “Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.”

Nu se poate intra in Prezenta Sa fara a fi purificat/curatat.

Duhul Sfânt e acolo ca sa ne conduca si eu trebuie s ama supun Lui ca sa nu-L intristez conform Efeseni 4: 30.

Sfintenia e mereu legata de relatia noastra cu Dumnezeu/Ieșua. Daca cunosc cerintele Stapanului meu, daca Il iubesc, trebuie sa ascult de poruncile Sale.

Trebuie in acelasi timp sa ma conformez Celui pe care-L servesc. Prin urmare, sunt o noua creatura (2 Corinteni 5: 17) . Am devenit astfel participant la natura Sa divina. (2 Petru 1: 3 “Divina Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui.”)

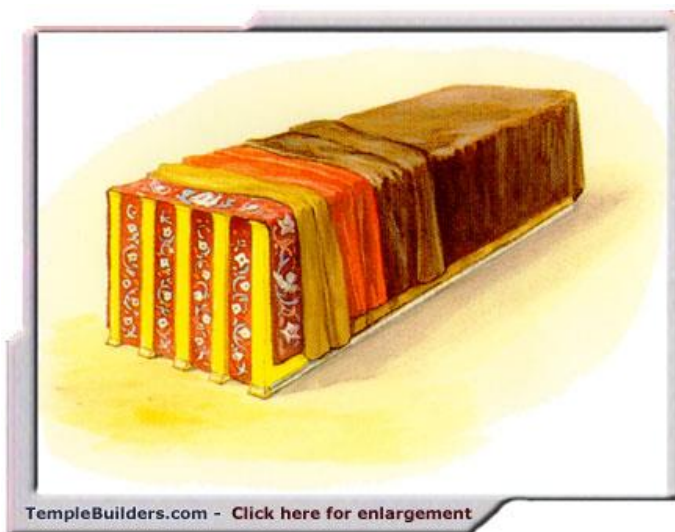
Ne este spus “fiti sfinți caci Eu sunt Sfânt”.(1 Petru 1: 16)

Cand nu mai simtim prezenta Sa, trebuie sa ne punem intrebarea: ‘traiesc eu in sfintenie?’

Cand traiesc in sfintenie, pot discerne in mod clar “Efeseni 2: 10, pentru ca cand sunt umplut de Duhul Sfânt, devin clarvazator. Cu alte cuvinte, pot sa imi dau seama si sa inteleg voia Domnului pentru viata mea (Evrei 5:14).

Doar atunci poarta adevarului mi se ofera ca sa pot intra in acest Loc Sfânt.

Locul Sfânt si Sfanta Sfintelor

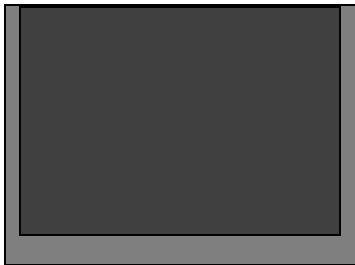

Locul Sfânt și Locul Prea Sfânt erau acoperite de 4 cuveluri ce cadeau foarte în jos, făcând planșele invizibile (Exod 36).

Ele îl reprezintă pe Hristos în rolul Său protector. El însuși e Acela care își acoperă locul Său propriu. Când preoții oficeau în cort, se nu se vedeau decât cuvelturile – panze ce simbolizează diverse aspecte din viața omului Iisus Hristos /Ieșua Ma'șia. La fel și noi, când ne uităm la un copil al Domnului, trebuie să-L vedem pe Hristos. (Coloseni 3: 3 “)

Din nefericire, religia expune în fața tot fastul, toată pompa, adică: carisma omului, bogățiile lor, talentele lor, în timp ce Hristos însă este ascuns bine!

Pielea de delfin

Prima cuveltura era singura vizibilă din exterior și ea era făcută din piei de delfin ce aveau o aparență stearsă și cu nimic atrăgător la privire. În schimb, această panza era de o soliditate puternică ce-i oferea rezistența la orice încercare.

Această cuveltura ni-L dezvăluie pe Hristos în toată umanitatea Sa și cu toată renunțarea Lui:

Isaia 53: 2-10” *El a crescut înaintea Lui ca o odrăslă slabă, ca un lăstar care iese dintr-un pământ uscat. N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile, și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă.*

Disprețuit și părăsit de oameni, Om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit, că își întorcea fața de la El, și noi nu L-am băgat în seamă. Totuși El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit.

Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.

Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor. Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura. El a fost luat prin apăsare și judecată.

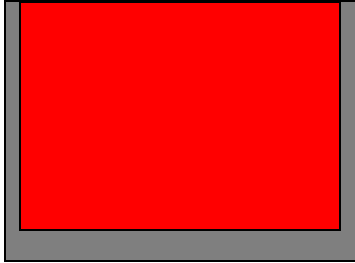
Dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu?

Groapa Lui a fost pusă între cei răi, și mormântul Lui, la un loc cu cel bogat, măcar că nu săvârșise nicio nelegiuire și nu se găsisse niciun vicleșug în gura Lui. Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință...

CORTUL ÎNTÂLNIRII

Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui.”

Pieile de berbeci

Aceasta a-2-a cuveltura, facuta din piei de berbeci vopsite cu rosu, simbolizeaza jertfa lui Ieșua de pe cruce pentru pacatele noastre. (Isaia 53:4)

Cand in Geneza 22, Cel Vesnic ii cere lui Avraam sa-si ofere propriul fiu, copilul promisiunii, pe Isaac drept sacrificiu, acest lucru a fost intr-adevar o adevarata incercare pentru el. Dar prin ascultarea sa, el a indeplinit un act profetic. Intr-adevar, atunci cand Avraam se pregatea sa-si sugrume fiul pe altar, Ingerul Celui Vesnic l-a impiedicat.

I-a aratat un berbec intepenit cu coarnele intr-un tufis salbatic si Avraam l-a oferit pe acesta din urma ca jertfa, sacrificiu ce prefigure ce Hristos urma sa faca pe cruce pentru ridicarea / acoperirea pacatelor lumii (Ioan 1:29 ”A-2-a zi, Ioan a văzut pe Iisus venind la el și a zis: ‘Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii’!”).

Firele de par de capra

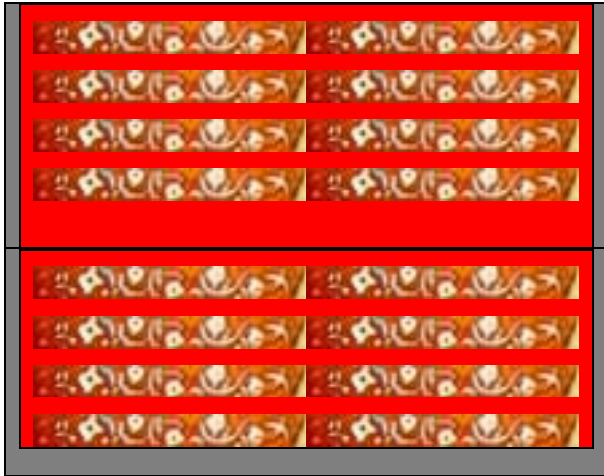

Cea de-a-3-a cuveltura era formata din 11 covoare tesute din par de capra.

Ea reprezinta rezultatul jertfei lui Iisus-Hristos: pacatele umanitatii sunt sterse in totalitate, intr-o maniera perfecta. (Coloseni 2: 14 “ *A șters zapisul/legea cu poruncile lui/ei, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce.*”

Efeseni 1: 7 “*În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său.*”

Covorul imparatesc

Cea de-a 4-a cuveltura era compusa din 10 covoare si diferea de celelalte cuvelturi.

Ea era identica cu cele 2 de la intrarea in parvis si din Locul Sfant. O sa regasim aici albul (simbolul puritatii), albastrul care reprezinta caracterul divin al lui Iisus-Hristos, caramiziul ce dezvaluie jertfa Mielului lui Yaue care a inlaturat pacatul lumii si in sfarsit, purpuriul care reprezinta regalitatea Domnului nostru.

Cand se contempla cortul din exterior, era vizibila doar cuveltura din piei de delfini. Asadar, Iisus-Hristos n-a venit pe Pamant intr-o maniera care sa bata la ochi. Totusi, El era si atunci, pe Pamant, Regele regilor, Domnul Domnilor. In acelasi fel, viata noastra nu atrage neaparat privirile celorlalti oameni; totusi, in calitate de copii ai Domnului, nascuti din nou, suntem templul Duhului Sfant conform lui 1 Corinteni 3: 16.

Trebuie sa intelegem ca atunci cand Hristos a zis: ”*Stricați templul acesta, și în 3 zile îl voi ridica.*”(Ioan 2: 19), El vorbea de El Inusi.

Trupul Sau trecator, supus mortii, a fost crucificat la cruce , dar El a ainviat a-3-a zi ca sa fie slavit. Noi, deasemenea, suntem morti carnii/firii si vii prin Duh (Romani 8: 12-13).

Dar, in ceea ce priveste slava Domnului nostru (sekina in idis), ea e in noi. Cand oamenii ne privesc, nu suntem cu nimic diferit de ei. Nu atragem privirile si de altfel, crestinii veritabili sufera respingerea si dispretul celorlalti. Dar esentialul se gaseste in interiorul nostru. (adica spiritul/duhul nostru nou care e acelasi cu cel al lui Hristos-n.tr.)

Duhul Sfant traieste in noi ca sa ne permita sa traim imposibilul (sa ne iubim dusmanii, sa iertam, sa ramanem curati/puri, sa nu poftim etc.) Religia, aceasta priveste exteriorul (Matei 23). Ne minunam in fata acestor catedrale, aceste biserici, toate aceste edificii religioase construite pentru asa-zisa ‘slava Domnului’.

Dar, in realitate, toate aceste cladiri nu sunt decat turnuri Babel inaltate pentru slava omului. Religia umana se imbraca cu o haina exterioara de culoare purpurie.

In schimb, constatam in Cuvantul Domnului ca aceasta religie nu e cu nimic altceva decat marea prostituata din cartea Apocalipsei cap. 17, vs. 4- 6 *“Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură și stacojiu; era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare. Ținea în mână un potir de aur plin de spurcăciuni și de necurățiile curviei ei. Pe frunte purta scris un nume, o taină: ‘Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pământului.’ Și am văzut pe femeia aceasta, îmbătată de sângele sfinților și de sângele mucenicilor lui Iisus. Când am văzut-o, m-am mirat minune mare’.*” Apostolul Ioan a fost sedus/uimit cand a vazut-o.

Intr-adevar, cuvantul ‘mirare’ in greaca (thoma) semnifica ‘minune’. A trebuit ca ingerul sa-l certe si sa-i explice cine era femeia, ca sa nu mai fie confuz. Astazi, bisericile vizibile - fie ele asa-zise ‘evangelice’ sau altele - pot sa ne impresioneze. Clădire frumoasă, corală frumoasă, costume frumoase... Din nefericire, ele nu-L înalță pe Hristos. Totul e spre slava omului.

In schimb, in Matei 16:18 este scris:” *Și Eu îți spun: tu ești Petros, și pe această Petra voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.*”

Pe ce Piatra (**Petra** in greaca) , isi va construi Hristos Biserica (Ekklezia in greaca)Sa? Conform confesiunii lui Petru din vs. 16 *“Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui Viu!”*

Adevarata biserica e formata din pietre vii (litere vii,dar nu ca Legea ce ne condamna, caci Duhul Sfânt, in schimb, ne da Viata!-n.tr.) dupa Efeseni 2: 19-22 *“Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu, fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, Piatra din capul unghiului fiind Ieșua Ma’șia. În El toată clădirea, bine încheșată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un locaș al lui Dumnezeu, prin Duhul.”* si 1 Petru 2: 4-5” *Apropiați-vă de El, Piatra vie lepădată de oameni, dar aleasă și scumpă înaintea lui Yaue. Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute Tatalui, prin Ieșua Ma’șia.”*

Astfel, dupa cum Ieșuan-avea nimic care sa atraga privirea in corpul lui de om, la fel si noi, Ekklezia Sa, n-avem nici un punct comun cu religia – aparatul - pompei umane! Aleluia! NIMIC IN COMUN!

Adevarata regalitate lui Hristos se gaseste in Matei 27: 27 pana la 31:”*Ostașii dregătorului au dus pe Ieșua în pretoriu și au adunat în jurul Lui toată ceata ostașilor. L-au dezbrăcat de hainele Lui și L-au îmbrăcat cu o haină purpurie. Au împletit o cunună de spini, pe care I-au pus-o pe cap și I-au pus o trestie în mâna dreaptă. Apoi îngenuncheau înaintea Lui, își băteau joc de El și ziceau: ‘Plecăciune, Împăratul iudeilor!’ Și scuipau asupra Lui și luau trestia și-L băteau în cap. După ce și-au bătut astfel joc de El, L-au dezbrăcat de haina purpurie, L-au îmbrăcat cu hainele Lui și L-au dus să-L răstignească.”* Soldatii romani, fara s-o stie, I-au recunoscut regalitatea Domnului Iisus Hristos. Incoronarea Sa s-a facut prin intermediul suferintelor Sale.

In Isaia 53, este scris:”*Dar El a fost străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănile Lui suntem tămăduiți.*

Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.

Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura. El a fost luat prin apăsare și judecată.

Dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu?

Groapa Lui a fost pusă între cei răi, și mormântul Lui, la un loc cu cel bogat, măcar că nu săvârșise nicio neleguire și nu se găsisse niciun vicleșug în gura Lui.

I-a placut Domnului (si nu 'a găsit cu cale'! 'A-si gasi placerea' este verbul in aramaica; toata Mania Sfanta S-a pogorat asupra Mielulu-n.tr.) să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui.

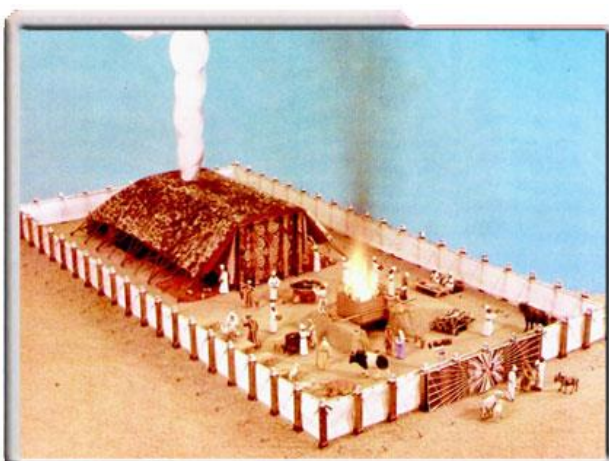
Va vedea rodul muncii sufletului Lui și Se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Yaue și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor.

De aceea, Îi voi da partea Lui la un loc cu cei mari, și va împărți prada cu cei puternici, pentru că S-a dat pe Sine însuși la moarte și a fost pus în numărul celor fărădelege, pentru că a purtat păcatele multora și S-a rugat pentru cei vinovați.” (vs. 5-12)

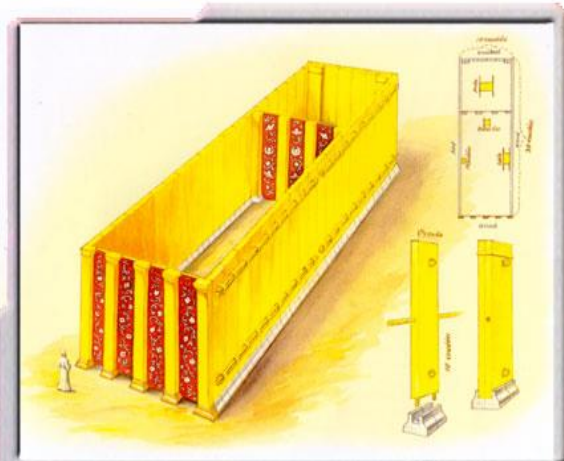
Adevarata biserica, precum orice crestin veritabil, este persecutata, dupa promisiunile Domnului in Marcu 10: 29-30 "Ieșuaa răspuns: 'Adevărat vă spun că nu este nimeni care să fi lăsat casă, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau nevastă, sau copii, sau holde pentru Mine și pentru Evanghelie și să nu primească acum, în veacul acesta, de o sută de ori mai mult: case, frați, surori, mame, copii și holde, împreună cu prigoniri; iar în veacul viitor, viața veșnică'. ”

Suntem departe de Evanghelia prosperitatii!

Cortul Marturiei

TempleBuilders.com - Click here for enlargement

TempleBuilders.com - Click here for enlargement

Sa cercetam mai jos constructia cortului: el era constituit dintr-o imprejmuire de 48 de scanduri/planse.

Fiecare scandura era inalta de 5 m pe 75 cm latime. Scandurile erau din lemn de salcam acoperit cu aur, ridicate in sus pe planse de argint si legate toate impreuna in 3 parti prin 5 bârne / stalpi din lemn de salcam acoperit cu aur.

20 de scanduri formau partea sudica, alte 20 pentru partea nordica si 6 pentru partea de vest. Apoi, 2 scanduri suplimentare întureau unghiurile din partea de vest. Cele 4 cuverturi erau plasate/puse peste aceasta structura ca sa formeze acoperisul. Acesta din urma era compus din 2 parti: locul sfânt si locul preasfânt separate intre ele de o perdea numita 'văl'.

Aceste scanduri au o tripla semnificatie:

1) Mai intai, ele ne vorbesc de umilinta lui Ieșua Ma'șia in calitate de "Fiu al omului", caci cand

CORTUL ÎNTÂLNIRII

era Domnul nostru pe pamant, desi era Yaue, umbla ca om si in aceasta calitate, El a facut voia Tatalui. Toate minunile, toate cuvintele pronuntate de El, au fost facute ca om.

Astfel, a venit sa moara pe cruce ca om pentru rascumpararea pacatelor noastre (Efeseni 1: 7). Trebuia ca sangele sa fie varsat (Evrei 9: 22), dar acest sange trebuia sa fie pur. Si cum stim ca Iisus n-a pacatuit niciodata, astfel incat sangele varsat de El pentru noi este pur si suficient pentru a ne curati, pentru a ne purifica de orice pacat.

(Evrei 2: 14” *Astfel, dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul*” Evrei 9:7 “*Dar în partea a-2-a intră numai marele preot, o data pe an, și nu fără sânge, pe care îl aduce pentru sine însuși și pentru păcatele din neștiință ale norodului. (...) și a intrat, o dată pentru totdeauna, în Locul Preasfânt, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, după ce a căpătat o răscumpărare veșnică, căci, dacă sângele taurilor și al țapilor și cenușa unei vaci, stropită peste cei întinați, îi sfințește și le aduce curățarea trupului, cu cât mai mult sângele lui Hristos, care, prin Duhul cel veșnic, S-a adus pe Sine însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăța cugetul vostru de faptele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui Viu!*” (vs.12-14)

Apoi, in Evrei 9: 18-19 este scris: *De aceea și întâiul legământ n-a fost sfințit fără sânge. Și într-adevăr, Moise, după ce a rostit înaintea întregului norod toate poruncile Legii, a luat sânge de viței și de țapi, cu apă, lână stacojie și isop, a stropit cartea și tot norodul.*” zicand: ‘*Acesta este sângele legământului care a poruncit Dumnezeu să fie făcut cu voi.*’ De asemenea, a stropit cu sânge Cortul și toate vasele pentru slujbă. Și, după Lege, aproape totul este curățat cu sânge; și fără vărsare de sânge nu este iertare.”(vs. 20-22)”*Și nu ca să Se aducă de mai multe ori jertfă pe Sine însuși, ca marele preot care intră în fiecare an în Locul Preasfânt cu un sânge care nu este al lui (strain-n.tr.)*.”(vs. 25)

Evrei 10:4” *căci este cu neputință ca sângele taurilor și al țapilor să șteargă păcatele.*” si vs. 19” *Astfel, dar, fraților, fiindcă prin sângele lui Iisus avem o intrare slobodă în Locul Preasfânt*”, putand, datorita lui Hristos, fi placuti lui Dumnezeu.

2) Un alt sens al acestor scanduri ține de ‘credinciosi’, ca si ‘ansamblu’, ei formand cortul lui Dumnezeu, conform lui Efeseni 2:21-22.

3) In sfarsit, ele ne vorbesc si de ‘credincios’, ca ‘persoana individuala’(1 Corinteni 3:16 si 6:19)

Noi toti eram inradacinați in aceasta lume, dar Domnul ne-a smuls din acest secol rau ca sa ne grefeze/altoiasca Lui - arborele Vietii - conform lui Ioan 15, ca sa aducem roade.

Acesti copaci din care erau facute scandurile trebuiau mai intai sa fie doborati la pamant, apoi dezbracati de scoarta lor, subtiati si taiati in scanduri de catre lucratorii Domnului dupa indicatiile Cuvantului lui Yaue. Ei erau apoi pusi in locul dorit de Domnul si transportati din loc in loc fara sa aiba vreo alegere personala. Totul ne vorbeste despre lucrarea Duhului Sfânt din viata credinciosului. Viata noastra nu ne mai apartine si deci de ea dispune Insusi Domnul Iisus.

Precum Pavel, putem si noi spune:” *Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine.*”

(Galateni 2: 20)

Cele 5 bârne de lemn (numiti ‘drugii’ in Biblia romaneasca) ce legau scandurile intre ele, ne vorbesc de Hristos Cel ce-i uneste pe credinciosi unii cu altii, caci acestia formeaza in consecinta cortul lui Dumnezeu (Efeseni 2: 19” *Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu.*”)

A-5-a bârna era invizibila, caci, intr-adevar, era strecurata in inima, in insusi centrul scandurilor, ea reprezentand astfel pe Duhul Sfânt care este legatura solida ce asigura

unitatea trupului lui Hristos. Duhul Sfânt nu vorbește de El însuși, ci de Iisus-Hristos.

Deși neobservat într-o manieră vizibilă (invizibil), totuși Duhul / Ieșua este prezent în noi, în Ekkleziia Sa! Avem aici o frumoasă descriere a relației dintre Dumnezeu Tatal, Duhul Sfânt și Iisus cu Biserica sub vechiul legământ (Geneza cap.24).

Desigur, citind acest pasaj vedem că Avraam își trimite slujbasul să-i caute Soția lui Isaac în Mesopotamia. Curios lucru e că acest servitor nu e numit în acest pasaj, dar stim că se numea Eleazar. El reprezintă faptul că Duhul Sfânt nu vorbește de El însuși, ci vine ca să caute Mireasa lui Hristos! Să citim din Ioan 16: 7-15” *Totuși vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite. Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata. În ce privește păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine; în ce privește neprihănirea: fiindcă Mă duc la Tatăl, și nu Mă veți mai vedea; în ce privește judecata: fiindcă stăpânitorul lumii acesteia este judecat.*

Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta. Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.[ca unui prieten și nu ca unui servitor căci slujbasul nu cunoaște planurile stapanului, ne zice Scriptura - n.tr.]

El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi. Tot ce are Tatăl este al Meu; de aceea am zis că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi.” Isaac îl reprezintă pe Hristos, iar Avraam, pe Tatal Dumnezeu.

Să remarcăm că în acest pasaj Hristos nu vine să-și caute Soția singur, ci este ea (Rebeca) cea care îi vine în întâmpinare, conform Cuvântului lui Dumnezeu în 1 Tesalonicieni 4:14 -18

”Căci, dacă credem că Ieșua a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi, împreună cu Ieșua, pe cei ce au adormit în El. Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți, căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămași, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul. Mângâiați-vă, dar, unii pe alții cu aceste cuvinte.”

In aer, pe nori, o să ne întâlnim noi Domnul! De aceea e bine ca sfârșitul lumii să fie predicat, ceea ce nu se mai întâmplă însă în adunările noastre...-n.tr.

Această soție este fecioara. Rebeca nu cunoscuse bărbați înaintea lui Isaac. În același mod, Hristos vine să caute o biserică ireproșabilă (de neacuzată): “fără pată și fără zăbăritură”, adică fără riduri! (Efeseni 5: 27)

Ekkleziia nu e unită în jurul unei denominații sau în jurul unui pastor, ci în jurul lui Hristos! Garantul acestei unități este Duhul Sfânt. Când auziți credincioșii unei biserici vorbind precum pastorul lor sau cu un ‘patos denominational’ în loc să aibă limbajul lui Hristos, fugiți!

Banii cu care s-au plătit fundațiile pe care se odihneau aceste scanduri simbolizau **rascumpararea** și acestea din urmă (scandurile) arată lucrarea lui Iisus Hristos. Astfel, unitatea noastră nu se odihnește pe o alianță, pe un legământ uman, ci pe **lucrarea ispașitoare a Domnului nostru: Ieșua Ma’șia.**

De fapt, când patrundem în cort, nu vedem decât aurul. Lemnul de salcam nu apare vizibil, pentru că era acoperit de aur pur. Când ridicai ochii spre cer, contemplai covorul de culoare purpurie, albastru, alb și caramiziu și când aruncași privirile în laturi se vedea doar aurul.

Astfel, totul îl dezvăluie pe Hristos și nimic din ce era uman nu era vizibil în cort.

Locul Sfânt

In acest loc, doar sacrificatorii / preotii erau admisi.

Ei patrundeau in acest loc prin perdeaua care avea exact acelasi aspect ca cea ce inchidea parvisul (numit 'curtea cortului' in romaneste-Exod 27: 9 – n.tr.). Cupele si culorile erau identice cu cele ale primei perdele.

Singura diferenta rezida in proportie: perdeaua parvisului era de 2 ori mai mare si evoca intr-o oarecare masura bratele Mantuitorului intinse pe cruce pentru ca toti omenii sa poata veni la El.

Insa privilegiile si binecuvantarile lui Hristos sunt rezervate numai credinciosilor care accepta sa-si ia crucea, adica sa-si ucida eului si sa se sfinteasca.

Aceasta este conditia necesara pentru ca sacrificatori / preoti cum suntem sa putem intra in acest loc. Acest locas ne face sa ne gandim la slujba placuta Domnului.

Intr-adevar, sacrificatorii trebuiau sa se asigure ca sfesnicul era tot timpul aprins, ca parfumurile ardeau pe altar si trebuiau sa innoiasca painile in fiecare zi. Activitatea religioasa placuta Domnului nu consta in producerea de eforturi omenesti.

Sa-L slujim pe Domnul consta in a-I aduce laudele noastre, rugaciunile noastre, sa facem sa lumineze lumina lui Hristos in Biserica si in vietile noastre si sa participam la cina/masa Sa (Marcu 14: 22-25) pentru ca lumea sa stie ca El este Eu Sunt (Yaue / Ieșua) Unicul Domn adevarat (Matei 5: 14).

Dar sa vedem mai jos, in detaliu, obiectele din Locul Sfânt.

1) Sfesnicul

El se gasea la stanga intrarii in Locul Sfânt. Aceasta lumina era difuzata molcom de o lampa cu 7 brate din aur batut.

CORTUL ÎNTÂLNIRII

Acest sfesnic era singura sursa de lumina din acest loc.

Precum Hristos este unica lumina ce stralucește peste lume, adică lumina lumii și cea din viețile noastre (Ioan 8: 12) " *Ieșuale-a vorbit din nou și a zis: 'Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.'*"), tot așa și Biserica trebuie să fie reflectia / imaginea Lui : Ioan 9: 5 " *Cât sunt în lume, sunt Lumina lumii.*").

Acest sfesnic avea 7 brate; cifra 7 făcând mereu referire la divinitatea lui Hristos.

În consecință, o Biserică care nu se sprijină pe perfectiunea lui Hristos nu poate prin urmare să fie plăcută Domnului nostru. Adevărata biserică nu are ca sprijin o religie umană, ci pe Hristos Însuși (Efeseni 2: 19 -22 și 1 Petru 2: 1-10).

În Apocalipsa 1 până la 3, Iisus se adresează celor 7 biserici. În cap. 1, Hristos se găsește în mijlocul Bisericii (vs. 13), dar în cap. 3, El e ascos afară! Astăzi, Hristos în Apocalipsa 3: 20 a fost scos afară din Biserică. El bate la ușa Bisericii ca să-L întâmpinăm iar înăuntru!

Sfesnicul era acoperit de aur.

Aurul batut ne vorbește de caracterul divin. Sfesnicul precum Biserică e de natură divină. Candelabrul era ornate cu frunzulite, mere și flori. Pentru că viața de înviere să fie manifestată, Hristos a trebuit să moară (Ioan 12: 24) " *Adevărat, adevărat vă spun că dacă grăunțele de grâu care a căzut pe pământ nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce mult rod.*")

Aceste mere și florile lor rupte ne vorbesc de perfectiunea lui Hristos prin suferința. Ele sunt simbolul roadelor / fructelor învierii.

Pentru că noi să aducem rod noi trebuie să murim nouă în sine. Biserică astăzi este mult prea vie din punct de vedere carnal. Ea trebuie să fie alcătuită din bărbați și femei cu ego-ul crucificat.

Nu e nevoie să vedem capete pe afisuri!

Cel ce atrage multimile este Hristos și doar Hristos!

Fiecare ramură/ brat al sfesnicului era umplut(a) cu ulei pur de măsline.

Uleiul reprezintă plenitudinea Duhului Sfânt, sursa de lumina a credinciosului.

(Ioan 16: 7) " *Totuși vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite. Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata. În ce privește păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine; în ce privește neprihănirea: fiindcă Mă duc la Tatăl, și nu Mă veți mai vedea; în ce privește judecata: fiindcă stăpânitorul lumii acesteia este judecat. Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta. Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare. El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi. Tot ce are Tatăl este al Meu; de aceea am zis că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi.*" Faptele Apos. 1: 4-8 " *Pe când Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui, 'pe care', le-a zis El, 'ați auzit-o de la Mine, căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.'* Deci apostolii, pe când erau strânși laolaltă, L-au întrebat: " *Doamne, în vremea aceasta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel?*" El le-a răspuns: " *Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa. ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.*" și Faptele Apos. 2: 1-8 " *În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc. Deodată, a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei. Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească. Și se aflau atunci în Ierusalim iudei, oameni cucernici din*

toate neamurile care sunt sub cer. Când s-a auzit sunetul acela, mulțimea s-a adunat și a rămas încremenită; pentru că fiecare îi auzea vorbind în limba lui. Toți se mirau, se minunau și ziceau unii către alții: ‘Toți aceștia care vorbesc nu sunt galileeni? Cum, dar, îi auzim vorbind fiecareia din noi în limba noastră, în care ne-am născut?’”)

Biserica lui Hristos este imbracata in Duhul Sfânt, adica nu teologia trebuie sa domneasca. (In vremea lui Ieșua erau 2 scoli teologice, dar Mantuitorul n-a frecventat niciuna, ci desertul!-n.tr.)

Aceasta din urma n-a adus niciodata Mantuirea si Vindecarea!!!

Ekklezia lui Yaue este supranaturala, ea trebuie sa functioneze prin puterea Duhului Sfânt cu darurile ce-i insotesc pe frati si pe surori. Ramurile acestui candelabru trebuiau umplute in fiecare zi si trebuiau sa arda neincetat.

Tot asa, viata Bisericii e permanenta.

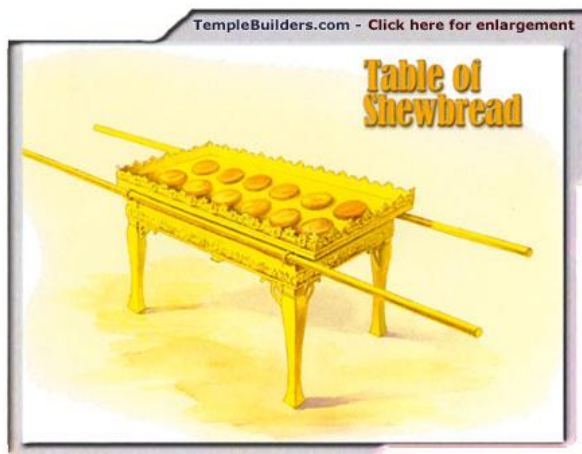
Noi nu mergem la Biserica din timp in timp sau o data pe saptamana (de sabbat), fie ea Sambata sau Duminica pentru ca noi suntem Biserica!

Ea se manifesta zi si noapte, 24 de ore din 24.

Acest sfesnic era folosit in exclusivitate pentru slujba lui Yaue. La fel si Biserica nu exista ca sa se amestece in afacerile de stat si sa colaboreze cu institutiile pagane.

Biserica trebuie sa reflecte slava lui Iisus, ea trebuie sa fie sfanta, fara compromise cu pacatul pentru ca Domnul va veni sa gaseasca o biserica ireprosabila (de neacuzat), fara nici o pata si fara nici o zbarcitura. (Efeseni 5: 27)

2) Masa pâinilor de propunere

Ea se gasea la dreapta intrarii in Locul Sfânt si era si ea acoperita cu aur.

Pe aceasta masa, 12 paini de propunere erau dispuse in randuri de cate 6 si pe fiecare rand exista rasina aromatica (resturile de tamaie etc.), adica amintirea ofrandei consumata de foc in fata Celui vesnic (Levetic 24: 5-9).

Aceste paini serveau drept mancare sacrificatorilor / preotilor si erau innoite in fiecare zi de sabbat. Hristos este Painea Vietii noastre (Ioan 6: 32-38 *“Ieșua le-a zis: ‘Adevărat, adevărat vă spun că Moise nu v-a dat pâinea din cer, ci Tatăl Meu vă dă adevărata pâine din cer; căci Pâinea lui Dumnezeu este aceea care Se coboară din cer și dă lumii viața’.* ‘Doamne’, I-au zis ei, ‘dă-ne totdeauna această pâine.’ Ieșuale-a zis: ‘Eu sunt Pâinea vieții. Cine vine la Mine nu va flămânzi

niciodată și cine crede în Mine nu va înseta niciodată. Dar v-am spus că M-ați și văzut, și tot nu credeți. Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine; și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară: căci M-am coborât din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis.”

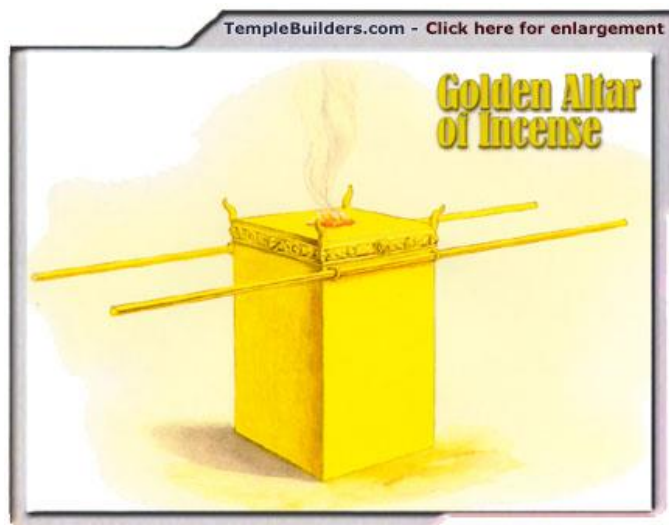
Painea propunerii ne vorbește deci de Hristos care este painea și mancarea noastră de fiecare zi. (cititi Sarbatorile Celui Vesnic de Jean Marc Thobois –in franceza, verbul a propune= ‘a oferi ca pret’, caci se pot manca si alte paini: filme, carti, pasiunea pentru stiinta, yoga, creatia in general in loc de Creator- n.tr.).

Iisus este atat painea propunerii, cat si bobul de grau cazut pe pamant intr-o teribila suferinta si murind pentru noi: Ioan 12: 24 ”*Adevărat, adevărat vă spun că dacă grăunțele de grâu care a căzut pe pământ nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce mult rod.”* Prin moartea acestui bob de grau din care se face painea, adica prin jertfa lui Hristos - suntem noi vindecati (Isaia 53:1-5).

Aceasta paine e formata din faina. Astazi, in calitate de sacrificatori, conform lui 1 Petru 2:9 si Apocalipsa 1: 6, e responsabilitatea noastra sa ne hranim credinta cu Sacrificiul Sau zilnic. (Evrei 12: 2-3 “*Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Iisus, care, pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea, și șade la dreapta scaunului de domnie al Celui Vesnic. Uitați-vă, dar, cu luare aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine, pentru ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre.”*)

Aceasta masa este si simbolul comuniunii din cadrul Sfintei Cine. Crestinii participa la Masa Domnului, adica iau parte la paine si vin –simbolul Trupului rupt / sfaramat al Mesiei si al Sangelui Sau varsat pe cruce. (1 Corinteni 11: 23-26 ”*Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat; și anume, că Domnul Ieșua, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a zis: ‘Luați, mâncați; acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.’ Tot astfel, după Cină, a luat paharul și a zis: ‘Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el.’ Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El.”*)

3) Altarul cu parfumuri (Exod 30: 1-10)

El se gasea in fata intrarii in Sfanta Sfantelor si in dosul Locului Sfant. Pe el se ardeau parfumuri pe carbuni incinsi. El era facut din lemn de salcam si era acoperit in intregime cu aur.

Gasim aici dubla natura a Mesiei: cea umana (salcamul) si cea divina (aurul). Altarul Il prefigureaza pe Hristos, Mijlocitorul nostru.

(Ioan 17: 1-26 “După ce a vorbit astfel, Ieșua a ridicat ochii spre cer și a zis: ‘Tată, a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine, după cum I-ai dat putere peste orice făptură, ca să dea viața veșnică tuturor acelorora pe care I i-ai dat Tu.

Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Yaue adevărat, și pe IeșuaMa’șia pe care L-ai trimis Tu. Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac.

Și acum, Tată, proslăvește-Mă la Tine însuși cu slava pe care o aveam la Tine, înainte de a fi lumea. Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau, și Tu Mi i-ai dat; și ei au păzit Cuvântul Tău.

Acum au cunoscut că tot ce Mi-ai dat Tu vine de la Tine.

Căci le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că Tu M-ai trimis.

Pentru ei Mă rog. Nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care Mi i-ai dat Tu; pentru că sunt ai Tăi: – tot ce este al Meu este al Tău, și ce este al Tău este al Meu – și Eu sunt proslăvit în ei. Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, și Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește, în Numele Tău, pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum suntem și Noi.

Când eram cu ei în lume, îi păzeam Eu, în Numele Tău. Eu am păzit pe aceia pe care Mi i-ai dat; și niciunul din ei n-a pierit, afară de fiul pierzării [Iuda], ca să se împlinească Scriptura.

Dar acum, Eu vin la Tine; și spun aceste lucruri, pe când sunt încă în lume, pentru ca să aibă în ei bucuria Mea deplină.

Le-am dat Cuvântul Tău; și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume.

Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău. Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume.

Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.

Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume.

Și Eu însumi Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr.

Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.

Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și Noi suntem una – Eu în ei, și Tu în Mine – pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine.

Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă pe care Mi-ai dat-o Tu; fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.

Neprihănitule Tată, lumea nu Te-a cunoscut; dar Eu Te-am cunoscut, și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis.

Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău și li-l voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu să fie în ei, și Eu să fiu în ei.’”

Evrei 7: 25 “De aceea și poate să măntuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Tatal prin El, pentru că trăiește pururi ca să mijlocească pentru ei.”)

Prin intermediul lui Hristos, rugaciunile noastre se inalta la Tatal Dumnezeu, precum ‘ o jertfa de laude si de adorare’ (Evrei 13: 15 “Prin El, să aducem totdeauna Tatalui o jertfă de laudă, adică, rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui.” si Apocalipsa 8: 4: “Fumul de tămâie s-a ridicat din

mâna îngerului înaintea Tatalui, împreună cu rugăciunile sfinților.” Ingerul Domnului e Ieșua, numele Lui adevărat - n.tr.) Cand ne înaltam laudele și închinarea spre Yaue / Ieșua, nimic din ce-i firesc nu poate fi plăcut de Domnul nostru.

Acesta e motivul pentru care era strict interzisă depunerea pe altar a unui parfum străin (parfum străin = imaginea adorării religioase, carnale, simularea). Doar prin suspinurile inexprimabile mijlocite de Duhul Sfânt pentru noi poate fi închinarea noastră acceptată.

(Romani 8: 26 “*Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine năgrăite.*”)

Sunt oare placute rugăciunile copiilor Lui din Biserica Sa? sau sunt mai degrabă rodul unei emoții calculate, a unui sentiment motivat de o muzică emoțională sau de o dorință de-a conduce o rugăciune lungă care să demonstreze spiritualitatea noastră?

Domnul nu se înseală! El cunoaște motivația inimii noastre! Rugăciunile noastre în adunare trebuie să fie roada unei relații stranse cu Domnul nostru prin Duhul Sfânt. Pe acest altar, nu trebuie să existe nici un foc străin (Exod 30: 9). Cum ar putea oare Tatal accepta rugăciunile noastre ecumenice?

Evangelistii, protestanții, catolicii, ortodocșii se unesc toți să se roage! Asta ține de aducerea unui foc străin pe altar! Nu există decât un singur mod de închinare lui Ieșua/Yaue: aceea de-a-L adora în Duh și Adevăr! (Ioan 4: 23 -24 “*Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl. Yaue este Duh; și cine se închină Lui trebuie să I se închine în duh și în adevăr.*”)

Rugăciunile inspirate de către creștinii de diverse curente de gândire teologică nu sunt placute Tatalui! [In 2009, Papa s-a rugat chiar cu hindusii și cu musulmanii.-n.tr.]

Pavel i-a încurajat mereu pe Timotei și pe Tit să păzească Sfânta Doctrină (cititi 1 Timotei 1: 10; 2 Timotei 4: 3 ; Tit 1: 9; Tit 2: 1).

Nu există decât un singur adevăr și Duhul Sfânt se exprimă favorabil când un copil al Său condus de Duhul Adevărului mijlocește în fața Tatalui.

În Exod 30: 38, citim că Cel Vesnic / Yaue condamnă intenția de înjosire a închinării/ a adorării noastre la nivelul unei plăceri olfactive. (Ioan 4: 23 și 24)

Sfânta Sfintelor

În spatele Locului Sfânt, în spatele altarului cu parfumuri se găsea perdeaua sau vălul [numit în românește și maramă - vedeti 1 Cor 3:13 și 16 –n.tr.] care despartea Locul Sfânt de Sfânta Sfintelor.

Pe acest val, regăsim aceleași culori: albastrul, purpuriul, caramiziul și albul.

Dar în plus, pe el figurau ca reprezentări: heruvimi cusuți cu acul în albastru, purpuriu și în caramiziu. Ei ne amintesc de supremația lui Yaue / Ieșua. Acest val este susținut de 4 drugi / barne de lemn ce simbolizează cele 4 Evanghelii.

Intr-adevăr, sunt cei 4 evangheliști cei care au dezvăluit slava Mesiei, a Unsului Tatalui, a Mielului lui Dumnezeu - Cel care a înlăturat (‘acoperit, ispăsit’/ ‘kafar’ în idis- Ioan 1: 29) păcatul întregii lumii.

CORTUL ÎNTÂLNIRII

Prin urmare, nu mai e nevoie de nici o jertfa pentru ca Ieșuaa indeplinit tot ce-a fost necesar pentru mântuirea omenirii (Ioan 19: 30).

In ziua mortii Mantuitorului nostru, valul ce separa Locul Sfânt de Sfânta Sfintelor din Templul din Ierusalim s-a desirat de sus pana jos (Marcu 15: 38), demonstrand ca Insusi Tatal a facut acest lucru. Ieșua este mijlocitorul unei noi aliante (contract numit ‘noul legământ’ in Biblia romaneasca), deci nu trebuie sa ne intoarcem inapoi la vechiul legământ!

“Dar Hristos a venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare, a trecut prin cortul acela mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mâini, adică nu este din zidirea aceasta, și a intrat, o dată pentru totdeauna, în Locul Preasfânt, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, după ce a căpătat o răscumpărare veșnică.

Căci, dacă sângele taurilor și al țapilor și cenușa unei vaci, stropită peste cei întinați, îi sfințește și le aduce curățarea trupului, cu cât mai mult sângele lui Hristos, care, prin Duhul cel veșnic, S-a adus pe Sine însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăța cugetul vostru de faptele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui Viu!

Și tocmai de aceea este El Mijlocitorul unui legământ nou, pentru ca, prin moartea Lui pentru răscumpărarea din abaterile făptuite sub legământul dintâi, cei ce au fost chemați să capete veșnica moștenire care le-a fost făgăduită.” Evrei 9: 11-15

Pana cand Ieșua ‘S-a dat pe Sine Insusi jertfa’, acest vâl era inchis tot timpul anului. Nimeni (nici chiar levitii sau sacrificatorii / preotii) nu erau autorizati sa treaca de aceasta maramă sub pedeapsa de-a fi trasniti pe loc de Cel Vesnic! Doar marele preot putea intra acolo doar o singura data pe an: in Ziua Ispasirii (Yom Kippur – ziua a-14-a din prima luna nisan, din calendarul evreiesc - n.tr.), cand dezbracat de imbracamintea preoteasca, era imbracat doar în in pur de culoare alba.

Aceasta tesatura reprezinta puritatea si lucrarea indeplinita la cruce.

Intr-adevar, nu prin eforturile noastre omenesti (care reprezinta sudoarea) putem sa ne apropiem noi de Sfanta Sa Prezenta, ci prin sangele jertfei, a sacrificiului divin intrupat de Iisus.

Sacrificatorul sau preotul suveran (‘marele preot’ in Bibliile noastre romanesti-n.tr.) lua sangele unui taur si cel al unui țap sugrumati ambii pe altarul jertfelor si apoi se infasura cu un vâl aromatic (resturile de tamaie consumate de foc in prealabil).

Cu acest sange, marele preot acoperea fata si dedesubtul chivotului (Levetic 16) si apoi ungea capacul ispasirii, locul dintre cei 2 heruvimi aflati pe capac - locul unde se afla prezenta lui Yaue. (Exod 25: 22)

Un al-2-lea țap servea drept emisar sau solie (mijlocitor / impaciuitor in vorbirea curenta), caci, dupa ce marele preot marturisea nelegiuirile poporului lui Yaue, le punea toate pe capul acestui țap ce era apoi alungat sa moara in desert.

Astfel, țapul ducea cu el pacatele lui Israel in desert.

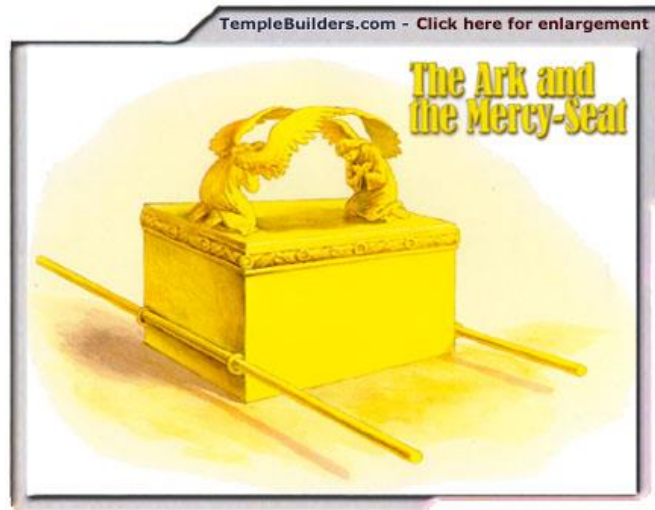
In concluzie, țapul sugrumat il simbolizeaza pe Hristos prin moartea sa ispasitoare, iar țapul viu ne vorbeste de Mesia, Cel care prin lucrarea Sa de rascumparare ia in fiecare zi pacatele noastre din fata lui Dumnezeu. (Psalm 103: 12 , Evrei 9: 26 si Romani 8: 33-34)

1) Chivotul marturiei

În Sfânta Sfințelor nu există decât un unic obiect: chivotul sau ‘arca legământului’ în evreiește, pentru că desemna alianța încheiată de Yahu cu poporul Său pe Muntele Sinai.

Chivotul era un cutru lung de 1 m 25 cm, lat de 65 cm și înalt tot de 65 de cm. El era făcut din lemn de salcâm și acoperit cu aur.

Asadar, arca legământului este simbolul umanității și a divinității lui Hristos.

2) Tablele Legii, mana și toiagul lui Aaron

În interiorul arcii legământului / chivotului, se găseau cele 2 table ale legii scrise de Moise, (primele, cele scrise de Yahu cu degetul Său, fuseseră sparte de Moise când acesta a văzut neascultarea lui Israel –vitelul de aur Exod 25 –n.tr.) un vas umplut cu mană ce servea drept mâncare poporului în timpul celor 40 de ani cât au rătăcit în desert și toiagul înflorit al lui Aaron. Tot conținutul acestui chivot îl simbolizează pe Mesia.

El are legea (tablele) în inimă Sa (Psalm 40: 8 “*Vreau să fac voia Ta, Dumnezeu și Legea Ta este în fundul inimii mele.*”);

El este mancarea, mana noastră (Ioan 6: 54-58 “*Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi, căci trupul Meu este cu adevărat o hrană, și sângele Meu este cu adevărat o băutură.*”)

Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne în Mine, și Eu rămân în el. După cum Tatăl, care este viu, M-a trimis pe Mine, și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine va trăi și el prin Mine. Astfel este Pâinea care S-a coborât din cer, nu ca mană pe care au mâncat-o părinții voștri, și totuși au murit: cine mănâncă Pâinea aceasta va trăi în veac.”) și

El este învierea (Romani 1:1-6 “*Pavel, rob al lui Ieșua Ma’șia, chemat să fie apostol, pus deoparte ca să vestească Evanghelia lui Yahu, pe care o făgăduise mai înainte prin prorocii Săi în Sfintele Scripturi.*”)

Ea privește pe Fiul Său, născut din sămânța lui David, în ce privește trupul, iar în ce privește duhul sfințeniei, dovedit cu putere că este Fiul lui Dumnezeu, prin învierea morților; adică pe

CORTUL ÎNTÂLNIRII

Ieșua Ma'șia, Domnul nostru, prin care am primit harul și apostolia, ca să aducem, pentru Numele Lui, la ascultarea credinței pe toate neamurile, ('printre pagani' in greaca – n.tr.) între care sunteți și voi, cei chemați să fiți ai lui Ieșua Ma'șia.”)

In ce priveste toiagul lui Aaron, el era o vergea / ramura in florita in conditii cu totul speciale.

Intr-adevar, cand poporul lui Dumnezeu a contestat autoritatea lui Moise si pe cea a lui Aaron, Domnul i-a cerut lui Moise 12 toiaguri din partea tuturor printilor lui Israel (Numeri 17: 2).

Cel Vesnic era Cel ce urma sa aleaga toiagul care va inflori (Numeri 17: 5).

Si aceea fu cel al lui Aaron. Prin urmare, autoritatea spirituala / duhovniceasca, chemarea de catre Dumnezeu vine prin viata invierii (nasterea din nou –n.tr.).

Oare cati oameni nu-si impun slujba lor , autoritatea lor in timp ce vergeaua nu le-a inflorit?

Doar Yaue /Ieșua cheama! El e Acela care ne da ungera! Daca n-ar fi asa, oamenii ar servi doar pe-un om si nu pe Dumnezeu.

Din nefericire, acesta e cazul in multe adunari / biserici.

Oare cari pastori, cati invatatori si cati predicatori nu-si impun propriile lor invataturi si propriile lor autoritati desi toiagul lor n-a inflorit niciodata?

Acest chivot era acoperit cu capacul ispasirii numit ‘ kapporeth’ in idis, care inseamna ‘semnul milei’. Acest cuvânt vine din ‘kafar’ –ul evreiesc ce semnifica ‘a ispasi’(‘a acoperi’ sau ‘a ridica’).

Acest termen e regasit in Exod 29: 33,36 si 37 cand se face mentiune la ispasire. Ori vedem ca acelasi cuvânt e utilizat sin in Geneza 6: 14 “*Fă-ți o corabie din lemn de gofera; corabia aceasta s-o împarți în cămăruțe și s-o tencuiești cu smoală pe dinăuntru și pe din afară.*”

In acest verset, verbul ‘ **a tencui**’ este ‘kafar’. Smoala servea drept izolatie pentru corabii si ea ii scapa, in fond, pe Noe si pe familia lui de apele judecatii.

In acelasi mod, pacatosul israelit beneficia de tronul de har prin sangelui ispasitor cerut de catre lege si care era aplicat pe capacul ispasirii dintre cei 2 heruvimi, adica inaintea lui Dumnezeu.

Intr-adevar, stim ca viata (sufletul)este in sange (Levetic 17: 11).

In traditia evreiasca, viata era in sange. Pentru ei era interzis sa manance un animal cu sangele stagnand in el si chiar mai putin sa bea acel sange.

Actul era comparat cu canibalismul. Sub lege, o data pe an, marele preot jertfea un țap si un taur si facea sa curga acel sange pe acest capac al ispasirii (Levetic 16).

Aceste ofrande / daruri ‘**acopereau**’ (alta semnificatie a cuvântului ‘kafar’) pacatele poporului.

Toate acestea erau doar umbra lucrurilor ce urmau sa vina, pentru ca prin jertfa lui Hristos , noi suntem chiar astazi pe capacul ispasirii de aur , pe vâlul / perdeaua divin(ă), acolo unde locuieste sfintenia lui Dumnezeu , pazita de heruvimii protectori - aceiasi ingeri ce vegheau gradina Eden: (Geneza 3: 24)” *Astfel a izgonit El pe Adam; și la răsăritul grădinii Edenului a pus niște heruvimi, care să învărtească o sabie învăpăiată, ca să păzească drumul care duce la pomul vieții.*”)

Marele preot intrat in sfinta sfintelor este imaginea lui Hristos ce-a patruns in cer cu propriul Sau sange (Evrei 9: 11-12 “*Dar, Hristos a venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare, a trecut prin cortul acela mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mâini, adică nu este din zidirea aceasta și a intrat, o dată pentru totdeauna, în Locul Preasfânt, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, după ce a căpătat o răscumpărare veșnică.*”)

Prin Sangele Lui, tronul judecatii devine ‘tronul milei sau al harului’, tronul ispasirii.

(Evrei 4: 16 “Să ne apropiem, dar, cu deplină încredere de tronul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.”)

Asadar, **pacatele** nu mai sunt ‘acoperite’, ci **sterse de sângele lui Iisus**.

(Coloseni 2: 12-15 “fiind îngropați împreună cu El, prin botez, și înviați în El și împreună cu El, prin credința în puterea lui Yaue care L-a înviat din morți.

Pe voi, care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească netăiată împrejur, Yaue v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșelile.

A șters legea cu poruncile ei, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnică, și a nimicit-o, pironind-o pe cruce.

A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce.”

Romani 3: 25 “Pe El, Cel Vesnic L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui; căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Yaue.”

Romani 5: 9 “Deci cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți, prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Yaue.”

Efeseni 1: 7 “În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său.”

Coloseni 1: 14 “în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor.”

1 Petru 1: 2 “alesi(...) după știința mai dinainte a Tatălui, prin sfințirea lucrată de Duhul spre ascultarea și stropirea cu sângele lui Iisus Hristos: Harul și pacea să vă fie înmulțite!”

Apocalipsa 1: 5b-6 “A Lui, care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său și a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său: a Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Amin!”)

Nu mai suntem deci sub judecata lui Dumnezeu si sub condamnare.

(2 Corinteni 5: 16-19 “Așa că, de acum încolo, nu mai cunoaștem pe nimeni în felul lumii; și, chiar dacă am cunoscut pe Hristos în felul lumii, totuși acum nu-L mai cunoaștem în felul acesta.

Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.

Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu, care ne-a împăcat cu El prin Iisus Hristos și ne-a încredințat slujba împăcării; că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări.)

Romani 8: 1”Acum, dar, nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Iisus.”

(Aleluia! Nici un alt gand in noi decat El si numai El! –n.tr.)

Concluzie

Descrierea cortului intalnirii incepe cu chivotul din sfanta sfintelor (Exod 25) si se termina cu parvisul / curtea cortului (Exod 27). Domnul nostru incepe initial prin a Se dezvalui pe El inainte de-a merge la intalnirea cu omul pacatos.

In timp Yaue / Ieșua este preocupat doar de slava cuvenita Lui, creștinul de astazi e preocupat doar de propriile-i nevoi, de dorintele lui personale; in schimb, adevaratul adorator / inchinator, inainte de-a descoperi prezenta lui Yaue / Ieșua in viata sa, patrunde in primul rand prin parvis, adica descopera altarul de arama: simbolul crucii, ca abia apoi sa se poata apropia treptat de Dumnezeu.

Dupa altarul de arama, ne este revelat ligheanul purificarii / curatirii. Asta inseamna ca doar : o sa reusim doar prin "sfintire, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul." Evrei 12: 14

Doar atunci, in acea clipa vom putem incepe sa-L adoram si sa-L servim (locul sfant) si astfel, numai in relatia noastra cu Mantuitorul, in intimitatea noastra cu El, se va manifesta slava Tatalui (sfanta sfintelor): Efeseni 5: 18 "*Nu vă îmbățați de vin, aceasta este destrăbălare. Dimpotrivă, **fiți plini de Duh**. Vorbiți între voi cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, și cântați și aduceți din toată inima laudă Domnului.*"

Trebuie sa revenim la ordinea lui Dumnezeu. Domnul nostru Iisus n-a venit ca sa satisfaca nevoile noastre ilegite, ci ca sa ne mantuiie, sa ne regenereze (nasca din nou), sa ne sfinteasca ca sa-L slavim in vietile noastre si ca sa-I fim martori (martiri in greceste) pentru ca Numele Sau sa fie cunoscut de catre toti.

(Romani 10: 15 "*Și cum vor propovădui, dacă nu sunt trimiși? După cum este scris: 'Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc Vestea Buna!'*")

- in greceste vestea buna='evangelos', evanghelie in limba romana-n.tr.

Sa ne ridicam popor al Domnului! Fie ca tot creștinul sa nu inceteze sa-L slaveasca si ca mantuitorul nostru preaiubit Iisus sa fie inaltat pentru ca toata lumea sa stie ca El este Yaue.

Psalm 24: 7-10

**Porți, ridicați-vă capetele;
ridicați-vă, porți veșnice,
ca să între Împăratul slavei! –
'Cine este acest Împărat al slavei?'
Yaue Cel Vesnic tare și puternic, Yaue Cel Vesnic viteaz în lupte.**

**Porți, ridicați-vă capetele, Ridicați-le, porți veșnice,
Ca să între Împăratul slavei!
'Cine este acest Împărat al slavei?'
Elohim El-Șaddai: Iata-L pe Împăratul slavei!**

Cititi Apocalipsa ca sa vedeti cat de frumos este El si cat de vrednic de inchinare!- n.tr.

Bibliografie:

Bible One Line
Bible Louis Segond (versiunea 1910 si 1079)
Bible Version Darby
Encyclopédie des difficultés bibliques (Pentateuque)
Commentaires Scofield

Misterul pietatii cf. invatatura biblica: ***‘LaTrinite - DoctrineDiabolique’*** Shora Kuetu
www.tv2vie.org

Exista doar un singur Yaue cu mai multe functii/titluri, precum un om e presedinte doar pentru o vreme, asa si Tatal divin *a fost doar pentru un timp* om ca sa ne rascumpere, *caci salvarea trebuia sa vina din afara*, un om cu o natura umana ca a noastra n-ar fi putut aduce mantuirea in copiile adamice se suntem; asadar in cer, vom vedea un unic Dumnezeu, nu vom vedea un Dumnezeu sus npe tron si apoi pe Iisus la dreapta sau un porumbel ca Duh Sfânt...nu! Iesuae numele adevarat al Tatalui si cel deasupra oricarui alt nume din cer sau de pe pamant. Aceasta e revelatia pe care cei dinainte de har n-o aveau, desi tututor oamenilor sfinti din trecut umpluti cu Duhul Domnului le-a aparut Hristos/Ingerul Domnului/Melhisedec. Nu putem cuprinde cu mintea noastra limitata pe Dumnezeu sau lucrarea Crucii, o vesnicie intreaga si tot n-o sa-L putem descifra in intregime – **Exod 23:20-21 si 34:5-6** Yaue/Iesua Isi vorbeste Lui Insusi.Yaue e un Dumnezeu gelos si nu si-ar da numele altuia decat Lui Insusi! Avem un unic Dumnezeu, nu slujim a 3 persoane! Trinitatea e mesaj diabolic, ce aduce confuzie in mintea crestinilor; unii crestini cred ca Il servesc astfel pe Dumnezeu, cand in realitate slujesc insa diavolului/modelului trinitatii hinduse / babiloniene / egiptene.

Exista doar Unul Yaue, veritabi si indivizibil(Ioan 27:3); nu exista cuvantul ‘trinitate ‘in Biblie’. Iesua Insusi e Tatal=Amprenta, umbra, AND-ul lui Dumnezeu. Trinitistii taie umbra de corp...cand zic ca ca avem Dumnezeu Iisus-(pictat ca om cu parul lung, uneori blond)si Dumnezeu Duhul Sfânt – ca porumbel si mai ales cand il reprezinta pe Tatal in icoane! (vrajitorie!!!pozele cu Iisus si reverenta unora pentru poza lui Iisus e diabolica!ardeti-le!sunt fetisuri!Iisus n-are rasa, e unic, AND-ul lui e Dumnezeu!)

Iisus are 2 naturi: 100% om si 100% Yaue; Dumnezeu S-a incarnat in om (Ioan 1:14), astfel incat Iisus Hristos era totalitate om si Yaue; nu doar o parte din El a aparut in om. Hristos *a murit insa in calitate de om* pe cruce si nu in calitate de Dumnezeu, ca sa ne mantuiie prin *sangele Lui pur de Dumnezeu* ce curgea in venele omului.

Nu exista trinitate, e doctrina diabolica catolica si ortodoxa. Arius, fost preot pagan din Alexandria ce-l combatea pe Atanasie, era primul dintre ‘parintii Bisericii’ care sustinea ca Iisus a fost creat [creat sau facut e tot una fratilor! Dumnezeu nu poate fi creat!]. Apoi alti parinti ai bisericii precum 1)Tertulian, in sec. II d.H au introdus trinitatea: prima datafilozoful Atanasie in sec.IV d.H. reconfirma ce zicea Tertulian in cursul Conciliului din Niceea in 325d.H.(convocat din cauza doctrinelor diferite, de catre Constantin –fost preot pagan, primul papa al Bisericii Catolice) si mai ales 2)Atanasie din Alexandria, trecut la crestinism, adopta trinitatea babiloniana si cananeana: Semiramis sotia lui Nimrod, Astarteea, Baal...Toti acesti parinti ai bisericii catolice, majoritatea fosti preoti pagani, preluau cei 3 zei babilonieni/egipteni (Osiris-taurul sacru numit si Abis cu discul soarelui devenit apoi ostia catolica(bucatica de paine rotunda), apoi Iris- sora si sotia lui Osirtis si Orus-fiul lor) sau trinitatea hindusa (Brahma, dumnezeul suprem creator, Visnu,zeul protector si Siva, zeul distrugerii). Ei zic ca exista un Dumnezeu , dar in 3 persoane, ca si cum se inlocuiesc unul pe altul!!!! Persoana= o fiinta limitata,ne zice dictionarul, ceea ce e de neaplicat lui Dumnezeu! *Crestinii nu mai stiu cui sa se roage! Sunt confuzi!*

Catolicii si ortodocsii zic ca ‘Elohim, la plural, s-au decis sa-l creeze pe Iisus...’insa, pluralul aici e unul de maiestate...arata cat de necuprins e Yaue. Dumnezeu e Unul, este ‘ad’ in idis, ce inseamna un, adica infinitul indivizibil si de nedefinit, unul sau o in romana,ca in ‘la inceput a fost o zi si o noapte’)

Si alti dumnezei pagani fusesera numiti Elohim: de ex. Dagon, un dumnezeu babilonian , dar el nu era trinitar, adica alcatuit din 3 persoane/zei. Dumnezeu e unul si nu poate fi limitat sau separat, desi ni s-a dezvaluit in mai multe reprezentari/functii. Exista doar singurul Dumnezeu atotputernic si nu 3 persoane separate: Dumnezeu Tatal, Dumnezeu Fiul si Dumnezeu Duhul Sfânt (ortodocsii dau chiar ordinea asta!), sunt doar reprezentari/ naturi – Coloseni cap. 2 ne zice ca Iisus este *toata plinatatea* lui Dumnezeu pe Pamant.(vav=cui este ultima litera la evrei precum ‘omega’ la greci, iar ayin=sursa/ascultarea e prima litera precum ‘alfa’ la greci Aceste 2 litere sunt in Numele Iesua) Biblia ne zice ca abia dupa mileniul domniei lui Hristos pe Pamant, vom intra in revelatia totala a Stapanului, a Creatorului. Iisus e reflectia slavei lui Yaue, umbra ce nu merge separat de mana!

Exista doar ‘Fiul’ si nu ‘Dumnezeu Fiul’ cum zic catolicii sau ortodocsi. El e Dumnezeu/ Iisus in noi (revenit prin Duhul Sfânt care nu e o persoana).‘Eu sunt’ cu voi toate zilele!’zice Domnul Isus. ‘Eu Sunt’ e Duhul Sfânt, Mesia in noi, Tatal Insusi. Divinitatea n-o intelegem caci ne e greu sa intelegem lucrurile pamantesti, omul si natura...

Inainte ca sa vina Fiu pentru noi, El aparea ca: Melkisedec, Ingerul Celui Vesnic (Geneza 22-primiti cu umilinta *Revelatia* lui Dumnezeu!) sau Ingerul Lui Yaue ce *se jura* pe El Insusi – Gen.22:15 cand binecuvanta pe Avraam, apoi acelasi Inger al Lui Dumnezeu cu care luptase Isaac. Natura divina nu poate fi divizata, ci e indivizibila. Evrei 16:13 ne confirma acest lucru: Ingerul Domnului se jura pe El Insusi caci nu e altcineva mai mare decat El (ingerii normali nu sunt); Ingerul aici e Iisus. Revelatia Numelui lui Iesua ne curata inimile si ne dezvaluie adevaratul Nume al lui Dumnezeu. El/Elohim= sursa puterii Yod=mana si Yad=germenele/invierea, adica tetragrama YHWH/Yaue ce include in ea misterul crucii cu vav=cuiul. Iesua e deasupra oricarui nume, deci cum ar putea fi El sa fie desupra numelui Tatalui daca n-ar fi El Insusi Tatal? Tatal e mai putin important , nu e altul decat Iisus!...trinitistii se contrazice ei insusi...Biblia nu se contrazice insa! Aleluia!

Exemple de contradictie:1) ei zic ca Dumnezeu e indivizibil desi Il separa in 3 persoane Dumnezeu Tatal, Dumnezeu Fiul si Dumnezeu Duhul Sfânt; Shora da alt ex. cand catolicii si ortodocsii iau profetia lui Ioan in mod literal:

CORTUL ÎNTÂLNIRII

adica Iisus sta' la dreapta' Tatalui. A vazut Ioan in rai 3 persoane? L-a vazut pe Tatal pe tron si apoi Iisus la dreapta Lui si altul ridicat sa ia cartea! Nu! Sau ex. 2) ei zic Iisus e o creatura... Ce aberatie! Blasfemie! Noi nu trebuie sa aducem slava nici unei creaturi! El poate lua forme diferite, dar asta nu-L lipseste de caracterul Sau divin! Fratele Shora da un ex. frumos ce rastoarna toata logica trinitarilor: cum se poate ca Dumnezeu sa fie Tatal omnipresent, dar si *steaua ce arata calea magilor* (Iisus e 'steaua stralucitoare de dimineata' ne zice Apoc. 22, Numeri 24: 17; Petru 1:19), dar si *bebelusul Iisus*, adica Fiul in acelasi timp? Dumnezeu poate orice! Ex.3) Iisus Isi vorbea Lui insusi cand zicea "de ce m-ai abandonat?" pe cruce, omul ii vorbea lui Yaue? Nu! Isi vorbea Lui insusi pentru a ne arata cat de mare e jertfa Sa! Ca e Dumnezeu pe cruce!... nu vom vedea 3 persoane in rai! Trinitatea e DIABOLICA! Vreti sa adorati 3 dumnezei?? Treziti-va fratilor! Iesua e Leul, Mielul, Usa, Focul, etc. El e totul! Dar sunt reprezentari ale aceluiasi Dumnezeu! Yaue a venit ca fiu ca sa ne mantuie, sa ne arate ce o sa devenim noi dupa inviere, si nu cum cred altii ca abia dupa inviere a devenit Dumnezeu, cand primea corpul de slava...

El a fost si e mereu doar unul! Dumnezeu e Dumnezeu, venit in corp de om ca sa ne mantuie. Pluralul Elohim e plural de excelenta, dar nu exista 3 dumnezei. De-aia nu se convertesc musulmanii si iudeii caci zic ca noi avem 3 dumnezei! Toata armura de luptator ne vorbeste de Hristos- vedeti tetragrama Yaue si Ha-'Iesua'e Iesua mantuie!

Cel Vesnic va aparea pe Muntele Maslinilor si Il vom vedea pe Tatal Vesnic! Tatal a coborat pe Pamant acum 2000 de ani! Iesua ocupa locul principal din univers ('asezat in mijlocul tronului' si nu deasupra Tatalui... El nu 'ia cartea din dreapta altuia' - Daniel 7 si Apocalipsa 5: 5! El e asezat si El are cartea vietii! E intelepciunea insasi, noi suntem limitati, nu putem cuprinde divinitatea, nu putem intelege acum, de-aia ni s-a revelat omul, natura umana, Fiul. Dumnezeu e Spiritul lui Dumnezeu sau Spiritul lui Iesua sau Duhul Sfânt, Unul si acelasi Spirit, Dumnezeu e SPIRIT! nu om! A venit ca om, dar El nu e om! Cand zicem ca adoram pe Iesua, noi Il adoram pe Yaue!); Gen 22: 15 - Ingerul Celui Vesnic S-a jurat pe El Insusi in acest verset, adica Iisus Insusi S-a jurat pe El, acelasi El aparut ca Mersedec; apoi Evrei 6:13 ne zice ca El a jurat pe El Insusi, nu era altul mai mare decat Ingerul Celui vesnic, adica Dumnezeu El Insusi; Iisus imbracat si nu 'botezat!' de Duhul Sfânt ('nascut prin virtutea Duhului' Sfânt, astfel incat omul Iisus era plin de Duhul Sfânt/ de Yaue Luca 4), El e modelul dat noua ca sa urmam drumul drept, felul in care trebuie marturisit si slavit Tatal= Iisus; El Fiul ne arata cum sa fim plini de Duhul Sfânt. Verificati Scriptura, ea a fost modificata in multe versiuni!

Cuvantul in sa nu se contrazice!

Ex. 4) Matei 24:36 'ziua aceea si ora nimeni n-o stie, doar Tatal Meu singurul o stie/Cel Vesnic o cunoaste si 'Zah 14:6-7: picioarele Celui Vesnic/ a Tatalui se vor aseza pe Muntele Maslinilor, adica Iesua tetragrama: Yaue =Tatal Cel Vesnic; dar Iisus e Tatal! Iisus s-a dezbracat de divinitate ca sa ne mantuie! Fil.2:7 ne zice ca Iisus a ales sa fie limitat ca orice om, dar asta nu inseamna ca Dumnezeu era limitat! pentru ca Ioan 16:29 ne zice ca apostolii stiau ca 'El/Iisus stie totul'/e omniscienta lui Dumnezeu, ca si Zah 14:3-4 Lumina /El va aparea si va lupta impotriva natiunilor; Faptele Apost. 1:12 sau Apocalipsa 1:7.

Apostoli au inteles ca era destul sa boteze doar in Numele lui Iisus, ei au avut revelatia Numelui Sau Sfânt! La fel si noi, trebuie sa facem totul in numele lui Iesua, nume ce stie si acopera tot!

In concluzie, ne punem ruga cum ne-a invatat Domnul Iesua: "Tatal nostru, in numele lui Iesua, prin Duhul Sfânt", caci exista UNUL singur Dumnezeu. Aceasta e adevarata credinta, evanghelia pura, a lui Avram, a lui Isaac si a lui Israel, a apostolilor si a lui Pavel! Sa nu-L inchidem intr-o biserica, adunare, denominare etc., sa nu-L limitam, sa urmam Evanghelia adevarata ce face din noi Hristosi si ne pune pe fiecare pe cruce in vazul tuturor ca sa aparam adevarul.

Lubiti-l si urmati-L caci Iesua este singura cale spre vesnicie! Hristos = primul din toata creatia insemana: pozitia Sa este de prim rang, Unsul/Mesia ce va domni peste orice putere si autoritate. Yaue ne-a aratat modelul pe care Il vrea Dumnezeu in noi: Hristos. Dupa mileniu, natura omului Hristos se va supune in totalitate naturii lui Dumnezeu, ne zice Scriptura; atunci Il vom cunoaste cu adevarat. Dumnezeu e Totul, Unul singur, in afara de timp si spatiu.

Exista doar 2 culturi in lume: **cea grecesca / a filozofiei**, bazata pe cultul omului / al frumusetii corpului, cultura ce include toate culturile omenesti (africana, europeana etc.) si **cultura Imparatiei**.

Imparatul grec Antioh Epifan, in sec. II i.H., a reusit primul sa le impuna evreilor cultura grecesca; el jertfea un porc in templu si interzicea cele 7 sarbatori ale Celui Vesnic. Toti evreii ce i s-au opus si care isi cunoasteau Dumnezeul, au fost exterminati (fam. Macabitilor); asa trebuie si noi, sa-L cunoastem pe El personal, la noi acasa, si nu sa cunoastem despre Dumnezeu sau sa ne stim bine pastorii/preotii. Doar in El si prin El vom actiona cu fermitate. In 2012 s-a oficializat deja Noul Ordinul Mondial. Semnul fiarei va aparea curand, legile imorale s-au adoptat deja in multe tari. Anticrist e deja pe Pamant, zice fratele Shora. Intoarcerea Domnului nu mai e invatata in adunarile noastre, ci evanghelia prosperitatii. Col. 3:17 -n.tr. }